

TULEVAISUUSTEATTERI

18.1.-9.4.2021

UUSI TYÖ YMPÄRISTÖ HYVINVOINTI

Tulevaisuusteatterissa luovien alojen ammattilaiset katsovat tulevaisuuteen. Uuden työn maailmaan. Ekologiseen jälleenrakentamiseen ja hyvinvointiyhteiskunnan pelastamiseen.

PLUS

**Kohtauksia
teatterin
tekemisestä**

Pääkirjoitus

Maailman ensimmäisen Tulevaisuusteatterin johtaja

Maarit Peltomaa, TulevaisuusTeatterin johtaja

Aloitin maailman ensimmäisen Tulevaisuusteatterin johtajana tammi-kuussa 2021. Maailma oli Covid -19 pandemian toisen ja kolmannen aallon varjossa. Suomi eli jatkuvien uusien rajoitusten ja suositusten mukaan. Niin myös Tulevaisuusteatteri.

Tulevaisuusteatterin tavoitteena oli kolme maailman ensi-iltaa 60:ssä päivässä annetuilla otsikoilla: Uuden työn maailma, Ekologinen jälleenrakentaminen ja Hyvinvointiyhteiskunnan pelastaminen.

Ensimmäinen ensi-ilta oli neljän viikon päästä 14.2. Kuusamossa, Ritun Kahvila Mokkaketussa. Olimme aikataulussa. Heti ensimmäisen ensi-illan jälkeen lähdettiin synnyttämään toista näytöstä uuden teeman, "Ekologinen jälleenrakentaminen" alle. Näytösten valmistaminen eli myös "korona-aikaa". Toisen näytöksen toteutuminen Oulun Cafe Albertissa 4.3. vaati uusien rajoitusten vuoksi osallistujien karsimista. Saimme tiedon valtioneuvoston ohjeistuksesta neljä päivää ennen ensi-iltaa. Tein päätöksen, että kolmas ja viimeinen näytös toteutetaan täysin digitaalisesti. Kolmannen näytöksen valmistumisen mahdollisti Tom Himanen. Sain Tomin työparikseni ja niin pääsimme ryhmän kanssa harjoittelemaan digitaalisen maailman ihmeellisiä mahdollisuuksia. Atomi vei meidät Streamyardsiin. Tästäkin luova ryhmä otti kopin ja oli valmis löytämään jälleen uutta osaamista

Show Time! Tai siis Show Times!
Kolme TulevaisuusTeatterin
kantaesitystä 60:ssä päivässä.

He antoivat omaa osaamistaan. He opettelivat samaan aikaan tuntemaan paitsi toistensa työtapoja myös toistensa osaamista. Olen iloinen, liikuttunut ja hämmästynyt siitä luovuudesta ja osaamisesta mitä olen tässä ryhmässä nähnyt. Tämä projekti on ollut iso ponnistus kaikille tähän osallistuneille. Kiitos heille jaksamisesta. Uskon, että he ovat oppineet paljon uutta itsestään, tavasta katsoa maailmaa, ryhmässä työskentelystä ja ennen kaikkea omasta luovasta puolestaan. Maailma ja yhteiskunnat tarvitsee kehittyäkseen ja muuttuakseen luovaa ajattelua, tapaa ajatella uudelleen, toisella tavalla.

Tulevaisuusteatterin johtajan tehtävänä oli "auttaa ja ohjata sivusta". Haasteena oli saada ryhmä toimimaan yhdessä, motivoida heidät ponnistamaan kohti uutta oppimista ja luovaa tekemistä, Koen, että johtajan tehtävä oli innostaa, jakaa kaikki oma osaaminen ja tieto jolla voi auttaa, keskustella maailmasta, taiteista, yhteiskunnallisista ilmiöistä ja miksi ei myös arkipäivästä, kuulumisista ja Suomen säästä.

Suuret ja sydämelliset kiitokset koko tälle upealle lahjakkaalle ryhmälle, joita tapasin Auroraa ja Hannaa lukuun ottamatta vain virtuaalisesti. Tämä oli iso oppimiskokemus itsellenikin. Toivon teille kaikkea parasta tulevaisuutta. Kiitos rohkea Jaana Utti tästä mahdollisuudesta. Kiitos Tamora Oy:n kaikki upeat luennoitsijat, Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus ja kaikki lukuisat yhteistyökumppanit.

Valoisaa tulevaisuutta kaikille tähän postkoronaaliseen uuteen aikaan. Tässä sinne muutama ajatelma: Maailma, ihminen ei ole koskaan valmis. Elämä on uuden oppimista. Asenne ratkaisee.

Muista rohkeus, uskallus, pelottomuus. Halua auttaa muita.

Maarit Peltomaa

MAARIT PELTOMAA

TEM, näyttelijä, TulevaisuusTeatterin johtaja

Kuva: Aurora, Tommi Läntinen Maarit Peltomaan haastattelussa

Tulevaisuusteatterin esitykset nähtävissä Youtube-kanavalla: Tulevaisuusteatteri

Toimitus

TulevaisuusTeatteri 2021
 Asko Heikkinen
 Aurora Reunanen
 Bettina Malinen
 Carmen Kekki
 Hanna Jankkari
 Hannele Harald
 Heikki Nyman
 Laura Grönqvist
 Mirre Calamnius
 Nina Leman
 Noora Kinnunen
 Noora Salminen
 Ritu Laaksoniemi
 Saku Torssonen
 Santtu Käkönen
 Tuula Jaatinen
 Walter Karila
 Tamora Oy

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Annukka Larkio

Rock Mama, Vantaan kulttuurijohtaja

"Me elämme uskosta enemmän kuin aavistammekaan, me saavutamme uskon kautta enemmän kuin tajuammekaan. Usko on järkemme jatke, sisältäpäin nouseva voima. Uskon kieltäminen on itsensä kieltämistä, sen hengen kieltämistä, joka saa kaikki luovat voimat liikkeelle. Uskoni on uskoa tuntemattomaan, kaikkeen siihen mitä emme ymmärrä järjellämme. Uskon, että kaiken ymmärtämisen takana on määrätön varasto voimaa, jonka voi saavuttaa. Usko on kaikkien saavutusten alku."

(Jorma Uotinen, Suomen Kulttuurirahaston vuosijuhlapuhe Finlandiatalo, 2012)

Olin paikalla Finlandiatalossa tässä tilaisuudessa ja tämän yllä olevan sitaatin herättämien ajatusten syyttämänä olen pohtinut luovan alan sanomaa yhä syvemmin ja perusteellisemmin ihmisyyden näkökulmasta käsin. Mikä onkaan elämässämme uskon, rohkeuden ja pelottomuuden voima? Mikä on se voima, joka kantaa ja vie eteenpäin – pakottaa toimimaan, ilmaisemaan, tuomaan iloa ja ajat-

ajattelua ihmisten elämään ja ihmisten välisiin suhteisiin? Mikä on se rohkeus, joka pakottaa eteenpäin, vaikka pelottaa ja jännittää?

Uskon, että näiden voimien takana on ilmaisun, taiteen, kulttuurin, luovuuden vimmatu halu, tarve, jopa pakko. Pyrkimys parempaan, kestävämpään, sallivampaan monimuotoiseen yhteiskuntaan, jossa ihmisillä on hyvä elää oman näköistään elämänsä.

Taiteellinen, luova toiminta on ihmiselle luonnollista. Ihmisen henkinen kehitys ja persoonallisuus ovat riippuvaisia näkemisen, kuulemisen, kehollisen tuntemusten kyvystä. Näiden kykyjen varassa on ihmisen tajunnan ja tietoisuuden kehitys ja juuri siksi niillä on selkeä yhteys luoviin toimintoihin. Olemme ihmisyyden perusasioiden äärellä.

Taiteen ja kulttuurin, uskon, toivon ja rohkeuden kulttuuri on siis syvä osa ihmisyyttä. Historian valossa näemme näistä todisteita luola- ja kalliomaalauksista ihmiskunnan alkuhistoriasta alkaen. Tiedämme myös, että jo esihistoriallisina aikoina ihmiset jo soittivat rumpua ja huilua, josta voimme päätellä ilmaisun tarpeen olleen vahva osa ihmisyyttä ja samalla muiden huomioimista.

Tämä yhteinen matkamme Tulevaisuusteatterin ihmisten kanssa on ollut minulle erittäin merkittävä kokemus. Lämmin kiitos teille kaikille! Laaja osaamisenne ja runsaat rohkeat avauksenne ja ajatuksenne osuvat hyvin ihmisyyden ja ihmisenä elämisen perusasioihin. Olette merkittävässä roolissa kohti parempaa ja oikeudenmukaisempaa arvojen yhteiskuntaa. Onnea ja menestystä matkallenne!

Nyt, jos koskaan on luovien alojen uusi renessanssi. Teillä on merkittävä rooli yhteiskunnallisen muutoksen tekijöinä.

Carpe Diem!

TULEVAISUUSTEATTERIN LOGO

Logon tarina

Tulevaisuusteatterin logon kasvonaamiossa yhdistyvät muinaiset jumalat, inhimillinen ihminen ja teknisesti parannettu ihminen, kyborgi tai robotti.

Tulevaisuusteatterin logo sai alkunsa Askon, Ninan ja Avan yhteisestä maistelusta. Maistelimme ensin sanaa Tulevaisuusteatteri ja sitten sanan kumpaakin osaa huolellisesti toisistaan erillään; Tulevaisuus ja Teatteri. Sanojen maku sai visuaalista muotoaan liikkeestä, jossa Tulevaisuus-sana vie länsimaisesti eteenpäin, oikealle, ja Teatteri-sana taaksepäin, vasemmalle, menneisyyteen. Liike on maaginen: Menneisyys ja Tulevaisuus risteävät, synnyttäen risteyspisteessään Nykyisyyden. Syntyi yhteinen oivallus: Sitähän teatteri on! Aina ajankohtainen ja aina ajassa kiinni. Muinainen ja silti aina uudistuva.

Logon ilmeen suunnittelu lähti siis liikkeelle sanasta, josta muodostettaisiin logo futuristisella vaikutelmalla. Tuntui kuitenkin rajatulta sitoa teatterin monipuolista ilmaisua ja monipuolisesti aistittavaa kokemusta pelkästään sanaan. Kuvallisen elementin mukaan ottaminen tuntui välttämättömältä.

Näytelmän aiheet syntyivät Antiikissa mytologiasta. Kreikkalaisen draaman pääajit ovat tragedia, komedia ja satyyri. Kullakin näytelmäajilla oli omat vakiintuneet naamionsa. Muistelimme perheen matkaa Pariisiin ennen korona-aikaa ja kävelyretkeä Seineä pitkin. Muistelimme siltaa, jonka alitse kulkiessamme saimme nauttia jo hieman rapistuneista surullisista, ilakoivista, hirvittävästä ja riettaista Antiikin ajan teatterinaamioista. Aurinko paistoi, mutta sillan alla oli pimeää, vaaran tunne. Sillan alla kuljimme hiljaa. Mutta heti aurinkoon päästyämme jo taas osoittelimme naamoja etusormillamme ja matkimme ilmeitä naurunkippurassa vatsojamme pidellen. Draaman kaari.

Oivalluksen myötä, jossa Menneisyys, Nykyisyys ja Tulevaisuus ovat yhtä ja samanaikaista, Askon luonnosteli kliseisen teatterinaamion. Naamion tulisi ilmentää tunnetiloja ja huumoria, enkelistä aina paholaiseen, mutta myös samanaikaisesti narri-aisuutta. Sen tulisi pitää sisällään miimikon sanatonta ilmeiden, eleiden ja liikkeiden kieltä. Suunnittelemamme naamio ei siten lopultakaan ole naamio, vaan inhimillinen ihmisen kasvo, jossa on silmät ja kieli. Ilme on moniulotteinen monitulkinteisine kulmakarvoineen, mutta loppujen lopuksi hämmästyneenä, ällikällä lyöty. Alaleuka on valahtanut alas, jolloin kieli näkyy hieman. Parhaimmillaanhan teatteri yllättää.

Tulevaisuusteatteri-logon freeware-fontin on suunnitellut Brian Kent. Aenigma Fonts: Spacious Outline BRK.

TULEVAISUUSTEATTERIN LOGO

Mustan t-paidan näyttämöllä logon liidunvalkoinen kasvonaamio valaisee ja valloittaa estradin.

Mikä on sitten teatterin Tulevaisuus? Tulevaisuusteatterin logon lopullisessa kokonaisilmeessä kuvaelementti ja teksti täydentävät toisiaan. Lopputuloksena syntyi kasvonaamio, jossa lasersilmä viittaa tulevaisuuteen. Naamion silmistä purkautuvat lasersäteet katsovat tulevaisuuteen ja samalla ne katsovat myös teatterin tulevaisuuteen. Näyttelevätkö tulevaisuudessa teatterinäyttämöllä kenties ihmiset, kyborgit ja robotit yhdessä? Laajeneeko teatteriesitys ehkä valoshowksi, jossa robotit näyttelevät ja luovat ympärilleen ääntä, tanssivia hologrammeja tai jotakin vieläkin lennokkaampaa?

Tulevaisuusteatterin logon naamiossa yhdistyvät siten muinaiset jumalat, inhimillinen ihminen ja teknisesti parannettu ihminen, kyborgi tai robotti.

Tiesitkö muuten, että varakkaille ateenalaisille näytelmäkirjoittamisen tukeminen oli kunnia-asia? Parhaasta näytöksestä ja näyttelijästä järjestettiin kilpailuja ja tuomarit valittiin aina teatteriyleisön joukosta. Antiikin aikaan kaikki, myös orjat, pääsivät seuraamaan teatteria. Parhaimmillaan puolikaaren muotoisiin teattereihin mahtui jopa 20 000 katsojaa!

Myös Tulevaisuusteatteriin ovat kaikki tervetulleita ja nettikatsojaluvut saattavat jopa kilpailla Antiikin katsojamäärien kanssa. Minkälaista ohjelmaa Tulevaisuusteatteri sitten tarjoilee? Siitä on yhtä monta mielipidettä kuin on tekijääkin, lopputuotoksen täydentää yleisö. Hyvät katsojat: On leivän ja sirkushuvien vuoro!

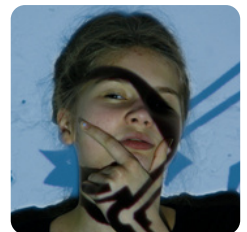
Tulevaisuusteatterin logon elinkaari on Tulevaisuusteatteri korona-keväässä, esittävän taiteen koulutuksen mittainen eli 60 päivää, ajanjaksolla 18.1.- 9.4.2021. Tänä aikana Tulevaisuusteatterin logo on palvellut ryhmää markkinoinnissa ja esityksissä niin tulostetussa kuin digitaalisessa muodossa sekä t-paidoissa.

Asko Heikkinen

Nina Leman

Ava Leman

Näytös I - 14.2.21

Uusi työelämä ja yhteiskunnalliset ilmiöt

Kuvia ja kohtauksia maailmasta ja työstä koronan jälkeen. Monipaikkaisuus, digitaalisuus, luottamus, yhdessä tekeminen

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Missä tahto, siellä tie.

Kuusamossa suojataan ja rakennetaan kaikkien osallisuutta kekseliäästi ja yhdessä tehden.

Kuva: Tiina Hayes

KAAKSESTA KOKONAISUUTEEN

Kuten sananlasku sanoo: "Kun teet yhtä asiaa, niin teet pian myös jotain toista asiaa." Tulevaisuusteatterin ensimmäinen esitys "Uutisia uuden työn aalloilta" rakentui otsikon mukaisella tavalla: joukko luovilla aloilla työskenteleviä lyötiin yhteen, tiimeiksi ja annettiin aihe kirjoittaa, ohjata, näytellä, markkinoida ja muutoin toteuttaa kokonaisuus, jonka aiheena oli uuden työn maailma. Kirjoittajan aiheena uuden työn maailma (ja sinne asti pääseminen) voi herättää mm. seuraavanlaisia ajatuksia ja ajatelmia: ristiriita, vanhassa kiinni oleminen, uusien asioiden oppiminen ja sen vaikeus, hankaluuksien ylittäminen, kompromissi, ryhmätyötaitot, optimistiset tulevaisuudennäkymät, optimismi noin yleensäkin ja niin edespäin. Näitä kyseisiä aiheita toimimme esille teoksemme käsikirjoituksessa, koska näiden aiheiden kanssa itsekkin tällä kurssilla työskentelemme.

MUTTA MITEN MUOTOILET OPTIMISMIN? ONKO TULEVAISUUS TOIVOTON?

Olemme uuden edessä. Covidin-19 luoma tilanne työmarkkinoilla ja talouselämässä on aiheuttanut historiallisen mittavan kriisin. Esittävien taiteiden aloja puistattelee ennen näkemättömät hankaluudet rajoitusten myötä. Mihin vielä päädytään? Millaista on taide ja kulttuuri, jota tulevaisuudessa halutaan kokea ja voidaan tuottaa? Entä millaisia ominaisuuksia tulevaisuuden työntekijältä vaaditaan?

Aihe tulevaisuuden työstä on hankalampi kuin mitä ensi ajattelemalta voisi olettaa. Koska hauskuutta ei synny ilman että on rehellinen, on teoksessa puhuttu myös vaikeista asioista, paikoitellen mustan huumorin keinoin, dystopioita kaihtamatta.

Näytöksen punainen lanka ei ole kuitenkaan musta dystopia, vaan konkreettisten rivien väliin jää soimaan rakkauden värinen urkupiste. Tarkoitus on nostaa kissat pöydälle, eikä lakaista niitä maton alle.

Emme siis esitä vastauksia, koska niiden aika ei ole vielä. Hyvät kysymykset riittävät.

Santtu Käkönen
Aurora Collan

UUTISIA UUDEN TYÖN AALLOLTA

Markkinoinnin näkökulma

Ensimmäisen esityksen markkinointi ja idean kirkastaminen.

Meidän ryhmämme koostui useammasta lenkistä, joten ideoita ja ajatuksia oli paljon. Ensimmäisen esityksen markkinoinnin haasteena oli heti ensimetreiltä aloittaa markkinointi jo ennen kuin mitään esityksen aihiota oli olemassakaan. Markkinoinnin värit ja teema oli kuitenkin jo ennalta määrätty, joten visuaalinen ilme oli helpoin osa projektia. Aloitimme markkinoinnin kasaamisen kohdeyleisön kartoittamisella sekä kontaktien etsimisellä.

ESITYKSEN NIMI JA TEEMA ANTOIVAT SUUNTAVIIVOJA MYÖS SOSIAALISEEN MEDIAAN

Ensimmäisen esityksen teemana uusi työ.

Esityskokonaisuus tehtiin kokonaisuudessaan digitaaliseksi, joten markkinointinäkökulma oli voimakkaasti siinä, että saimme kanavalle katsojia ja sosiaaliseen mediaan seuraajia.

Tulevaisuusteatterille avattiin omat sivut Facebookiin, Instagramiin, YouTubeen, LinkedIniin ja Twitteriin, joihin markkinointia alettiin syöttää aikataulun mukaisesti joka toinen päivä. Ryhmän jäseniä myös kannustettiin jakamaan julkaisuja omille sosiaalisen median sivuilleen.

Ensimmäisen esityksen mainonnan aikana saatiin Facebookissa tavoitettua yli 3000 ihmistä ja Instagramissa 57 ihmistä. Facebook osoittautuikin ylivoimaiseksi ihmisten tavoittamisen välineeksi, ja sama trendi jatkui seuraavien esitysten osalta.

Laura Grönqvist

Hannele Harald

Hanna Jankkari

Noora Kinnunen

Kuvat: Carmen Kekki, Santtu Käkönen

UUTISIA UUDEN TYÖN AALLOLTA

Markkinointi on monien osien summa!

Trailer ääni: Walter
Kirjoitus: Laura + muu tiimi

Some-markkinointi, sovittiin, että joka toinen päivä postaus, tykkäykset ja kommentoinnit, seuraukset vetovastuu: Laura, Tiina

Lehdistötiedote: Hanna & Laura
Julisteet: Hannele
Julisteita käytetään myös sähköpostimarkkinoinnissa

Kontakti-tilat: Hanna, Laura, Tiina, Hannele

Canva-alustalla markkinointimateriaali, kirjeet, lehdistötiedotteet, somepostausmateriaali: Laura

Paikallinen markkinointi; yhteyshenkilö, ensimmäisen näytöksen esilletuonti liiketilassa ja paikallisesti: Ritu

Sähköpostimarkkinointi: Hanna&Laura

Painotalokontaktointi: Tiina
Kulttuuripääkaupunkihanke ja Oulun paikallistoimijoiden kontaktointi: Tiina

Walter Karila

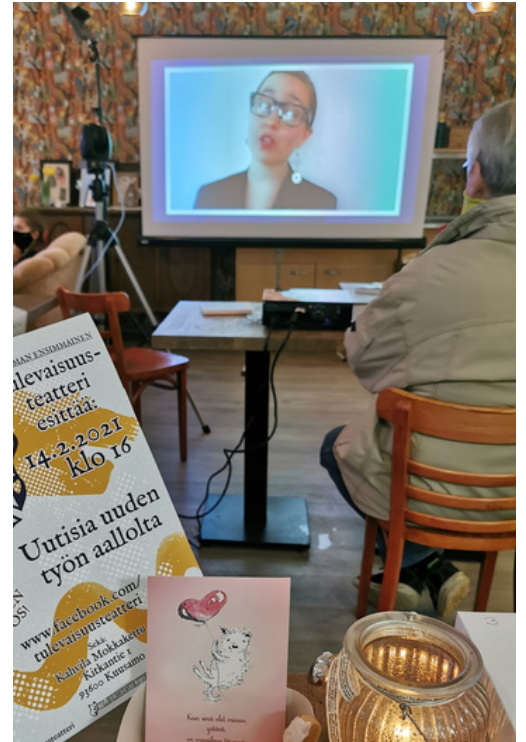
Hannele Harald

Ritu Laaksoniemi

Noora Kinnunen

Kuva: Jasmiina Sarikoski

Kuva: Laura Grönqvist

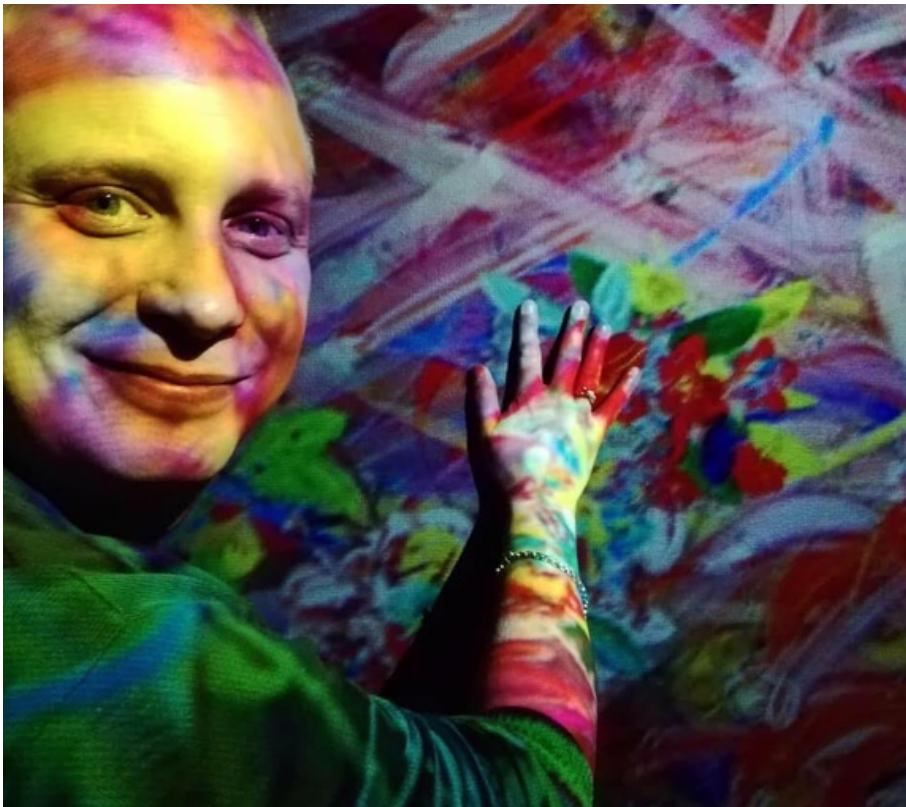
Laura Grönqvist
Hanna Jankkari

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Tom Hagelberg

Tulevaisuus on sosiaalinen ja tulevaisuus on digitaalinen. Yhteinen.

FYYSINEN ETÄISYYS, MUTTA OLLA HENKISESTI LÄSNÄ

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö aloitti uudenvuoden puheensa jotenkin näillä sanoilla. Se tiivistää kansakunnan tunnut aika napakasti yhteen lauseeseen. Samalla voisi sanoa, että se teki niin Tulevaisuusteatterin konseptille. Sille että taide ja elämykset voivat tulla ihmisen iholle ubiikisti. Aikaan ja paikkaan sitomattomasti. Toisaalta se oli myös paljon enemmän. Myös tuotanto oli monessa kohtaa hajautettu. Näyttelijät tuolla, käsikirjoittajat netissä, kuvaustiimi jossakin. Olisi helppoa sanoa, että Korona haastoi tai pakotti meidät toimimaan näin. Samaan aikaan pyrin kuitenkin näkemään mahdollisuuksia. Tässä oli jotakin sellaista jota olisi ollut kivaa nähdä jo aiemmin. Nyt pakon edessä hätä keinot keksi. Emme laittaneet palasta pettuleipää ja kessua jatkeeksi. Vaan koko elämys ja henkinen yhteys rakennettiin aidosti uudelleen. Ei vain vanhaa hieman imitoiden. Kyse oli uudesta konseptista.

Kyse oli myös toisilleen täysin uusista toimijoista keskenään. Jotka löysivät itsensä tämän otsikon alta. Lähtivät rakentamaan yhteistä meidän juttua. Aivan nollassa. Luottamusta rakentaen. Yhteistä konseptia synnyttäen. Ja mitä saimme? Aivan valtaisan osaamisen kasvun täysin uudenlaisen konseptin alla.

ENTÄS YHTEINEN TULEVAISUUS?

Katse kääntyy nytkin tulevaisuuteen. Mitä seuraavaksi? Osaamista on karttunut. Konsepti on koeponnistettu ja testattu. Mikä on seuraava yhteinen etappi?

Uudellamaalla käynnistyy Tulevaisuusteatteri 2. Uusi ryhmä joka lähtee rakentamaan omaa konseptiaan vanhan osaamisen päälle. Olen ollut mukana useissa muutosmuotoiluryhmissä. Hitto vie. Olin osallistujana 1. ryhmässä. Näissä yksi parhaista asioista ovat olleet uudet kollegat ja konseptin kehittyminen.

Lasketatavoista riippuen Mumuryhmiä on 4-9. Niistä jokainen on omanlaisensa, mutta niissä on silti jotakin samaa ja tuttua. Perusvirettä. Samaa uskon tästäkin iteretiosta. Mietin jo kuumeisesti, että mitä annettavaa 1. ryhmällä on toiselle? Saammeko nähdä yhteen sitovaa siltää ja millä tavalla? Kuulemmeko puheenvuoroja käsikirjoittamisen synnyttämisestä yhteisellä alustalla aidosti ubiikisti? Kuulemmeko innostavia esimerkkejä digitaalisista yhtyksistä ja niiden käytämisestä uusilla tavoilla? Tämän aika näyttää. Toivottavasti yllätyn ja yhteistyö on jotain vieläkin isompaa. Grandempää.

Koska tulevaisuus on sosiaalinen ja digitaalinen, niin yhteys on varmaa. Syntyy uusia vuorovaikutuksen kenttiä ja ekosysteemejä. Tulevaisuusteattereilaiset saattavat ilmestyä vaikka minne. Tekemään ubiikkia Tuskaa vaikkapa kesäkuun viimeisenä viikonloppuna. Saas nähdä. Uutta tarvitaan koko ajan. Kaikkialla. Yllättävissäkin paikoissa. Heillä on yllättävääkin osaamista. Se kantaa vaikka ja minne.

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Käsikirjoitus - prosessit ja välineet

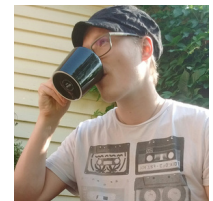

Ensimmäiseen näytökseen heiteltiin ideoita alustavasti koko työryhmän kesken teams-palaverissa heti ensimmäisestä viikosta lähtien. Ensimmäisen viikon jälkeen käsikirjoittajiksi haluttiin selkeyden vuoksi muutama henkilö, jotka konkreettisesti kirjoittaisivat kohtauksia rooleineen ja repliikkeineen ylös. Koska ideoita tulvi sieltä sun täältä ja materiaali vaikutti "mosaiikkimaiselta", tuli Carmenilta idea, että voisiko näytös olla ikään kuin uutislähetysten muodossa ja näin aiheet voisivat nivoutua yhteen vaikeivät varsinaisesti muuten olisikaan toisiinsa liittyviä. Muu ryhmä kannatti tätä ajatusta, joka sitten toteutui lopullisessa ensi-illassa Kuusamossa/live-striiminä somessa.

Ensimmäisen näytöksen alustava käsikirjoitus kirjoitettiin Google Docs -palvelussa pääasiassa kolmen ihmisen voimin: **Aurora Collan, Carmen Kekki ja Santtu Käkönen** työskentelivät alustavan rungon parissa kolmen kimpassa. Hieman myöhemmin mukaan liittyivät omalla panoksellaan **Mirre Calamnius ja Tuula Jaatinen**. Käsikirjoitus syntyi omalla painollaan paloissa. Ideoita runkoa varten heiteltiin aika avoimesti ja ns. muina naisina ja miehinä. Mitä hullumpi ja hölmömpi idea, niin sitä tärkeämpää sen sanoittaminen on. Se luo yhteishenkeä ja jos ei mitään muuta, niin onpahan ainakin hauskaa.

Ideoiden pallottelu ja kehittäminen oli ensimmäisen näytöksen käsikirjoittamisen yhteydessä parasta antia, sillä periaatteessa kaikki oli mahdollista. Discordin puhekanava oli alhassa käytössä ja Aurorasta, Santusta ja Carmenista tuli tiivis kolmen koplta eikä hurtilta huumorilta vältytty. Jokainen kirjoitti omat tekstiosionsa melko itsenäisesti ja jokainen sai tuoda omanlaista huumoriaan esille käsikirjoitukseen. Osalla huumori oli mustempaa ja satiirisempaa, osalla pehmeämpää ns. koko perheen materiaalia.

Varsinaiseen kirjoitustyöhön kului aikaa kaiken kaikkiaan lopulta noin viikko ja lopullinen käsikirjoitus valmistui hyvissä ajoin noin puolitoista viikkoa ennen näytöstä. Näin videokuvaukselle ja editoinnille jäi vielä hyvin aikaa ennen ensi-iltaa.

Santtu Käkönen

Carmen Kekki

Tuula Jaatinen

Hupsistakeikkaa

Niin kouluttautumisessa kuin työelämässäkin olen tehnyt suurimman osan asioista väärinpäin. Läpinäkyvästi ja aina luvalla, tietenkin. Osallistuin opettajien täydennyskoulutuksiin ennen kuin olin suorittanut perusopinnot. Ohjasin graduopiskelijoita ennen omaa gradua. Meitä oli muitakin, jotka opetimme yliopistossa, vaikka emme olleet saaneet omia opintojamme päätökseen, osittain juuri opetustyön vuoksi.

Toki maksoimme luottamuksen takaisin. Opettajan laajojen pedagogisten opintojen lisäksi opiskelin myös yliopistopedagogiikan sekä useita opettajien täydennyskoulutuksia. Minusta tuli Muutosagentti jo 90-luvulla. Tutkin dialogiopetusta ja yhteisöllistä oppimista ensimmäisten joukossa. Olin vakituinen pätkätyöläinen 15 vuoden ajan samalla palkalla. Edellinen pätkäsuhteeni oli kestänyt 11 vuotta.

Minusta tuli oman alani sekatyöläinen tai moniottelija, kuten tänään mieluummin sanotaan. Oman päätyöni lisäksi pidin silmät ja korvat auki kaikkialla ja kaikkiin suuntiin enkä väheksynyt enkä pelännyt mitään omaan alaan kuuluvaa tehtävää. Työelämäni oli rikasta ja vaihtelevaa.

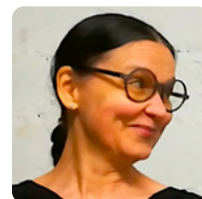
Tulevaisuuden uusi työelämä on monelle meistä tätäpäivää tai menneisyyttä. Tämä on hatunnosto kaikille freelancereille ja pätkätyöläisille, vielä kun näitä sanoja saa käyttää. Me olimme näkymättömiä, sillä me elimme ja työskentelimme marginaalissa. Valossa, mutta varjossa. Me emme aina kerryttäneet eläkettä, mutta odotamme, ja tarvittaessa vaadimme, että meidän kokemuksestamme ja selkänahastamme opitaan, ja tulevaisuuden ketterät työntekijät saavat oikeudenmukaisen palkan ja aseman yhteiskunnassamme ja maailmalla.

Toivon tulevaisuuden työelämältä viisasta joustoa ja voimaannuttavia mahdollisuuksia etenkin nuorille. Omassa nuoruudessa oli ketterää liikkua maastossa, luottaa omiin vaistoihin ja taitoihin, ennakoida ja tähdätä. Jo tuoreena ylioppilaana toimin Suomen 3. vanhimman kivikirkon oppaana ja otin vastaan bussilastillisia suomalaisia, ruotsalaisia ja saksalaisia turisteja koulukielitaidolla. Ohjasin jo pian taideopinnot aloitettuani erityisnuorten taidetyöskentelyä, josta rohkaistuneena uskaltauduin myös päiväkoteihin ja vanhustenlaitoksiin. Toimin toimintaterapeuttina B-mielisairaalassa ja valmistin 2 näyttelmää asiakkaitten kanssa. Lähdin Ruotsiin täysin erilaiseen työkulttuuriin, Tukholmaan mielisairaalaan ja vankilasta vankilaan. Lähdin au pariiksi juutalaisperheeseen Englantiin ja sinne ja tänne ja lopulta reppureissaamaan ympäri Latinalaista Amerikkaa päätyen katulapsityöhön.

Mielekäs työ voi olla myös vapaaehtoistyötä. Toivoisin tulevaisuuden työelämän maksavan korvausta vapaaehtoistyöntekijöille. Monikaan aikuinen ei tiedä, että vapaaehtoistyö kehittyvissä maissa ei ole enää vain nuorille, vaan tänä päivänä voi vaikkapa eläkeläinen tehdä kehitysyhteistyötä valitsemassaan maassa valitsemallaan tavalla. Olemme puolisoni kanssa tehneet mielenkiintoista vapaaehtoistyötä Andeilla sekä virallisessa yliopistossa että alkuperäisväestön omassa yliopistossa, jossa länsimaiset oppiaineet on korvattu ikaikaisella tiedolla ja taidoilla.

Minun ammatillinen ympyräni sulkeutuu, sillä olen palannut nuoruuteni poluille yhdistämään tämänhetkisen ammattitaitoni ja kaiken kokemukseni luoviin menetelmiin mielenterveystyössä. Se on minun unelmani ja minun tulevaisuuteni. Mitä Sinä haluat edistää maailmassamme?

Tulevaisuusteatlerin 1. näytös mahdollisti minulle yhteistyön 20 vuotta rinnallani kulkeeneen puolisoni sekä yhteisen tyttäremme kanssa televisiokuuluttajina. Saimme roolimme vastauksena viestiini koko ryhmälle: Tarjolla muoviluvahaa ohjaajalle! Tuotan ääntä ja liikettä!

*Teksti:
Nina Leman*

Asko Heikkinen

Ava Leman

TULEVAISUUSTEATTERIN 1. NÄYTÖS

Kulissien takaa

Istumme taloyhtiön kellarissa varastohuoneessa koivupöydän ääressä. Tila on meidän käytössä ainoastaan pari päivää. Seinä, jota voimme käyttää, on tehty betoniharkoista ja siinä on peukalon kokoisia reikiä. Sen valkea väri sekoittuu paikoitellen tummaan ohueen pölyyn, jota on myös ilmassa. Epätasainen lattia on valettu kolmessa osassa, ja jokainen niistä on maalattu erivärisellä harmaalla. Isossa huoneessa on vain pari loisteputkea katossa keskellä, mikä jättää nurkat pimeiksi, mutta valaisee kohtuullisesti meidän seinää. On siellä yksi ikkunakin, mutta se on tarkoitettu ainoastaan tirkistelyyn. Hämärässä lymyää kaikkea sellaista tavaraa, jota taloyhtiössä voisi ajatella tarvittavan. Kuvaamme roolejamme kännykällä minikolmi-jalalla, joka on teipattu gorillateipin voimalla pöytään kiinni. Käytössämme on surkea irtomikki, mutta parempi sentään kuin kännykän oma. Kuvaus-tekniikkona toimii tyttäreemme, joka tykkää myös omasta pienestä roolistaan esityksessä. Ääntä ei tarvitse vahtia, kun ei sitä voi säätää. Kaiku on vahva, niin kuin sen kuuluukin olla maan alla bunkkerissa. Välillä pidämme kuvaustaukoa, jotta veden lirinä loppuu, kun joku vetää vessan. Taivutamme vuorosanoilla kieltä aivoihin asti ja lopulta luemme kaiken paperista, kun aivot toimii kuin jäätyneet munakokkeli. Pari iltaa menee kuin siivillä, kun mokailuun käytetään kaikesta ajasta 85%. Se on täydellisyys tavoittelun nurjapuoli. Tuohon 85% mahtui kuitenkin mukaan naurua.

Kuusamossa oli lunta. Ei kuitenkaan enempää kuin meillä kotona lähti-essä. Auto ei meinannut käynnistyä, kun oli pakkasta yli kahdenkymmenen. Konetta olisi pitänyt lämmittää vähän pitempään. Meille oli varattu hirsimökki, joka oli mutkaisen auraamattoman jäätien varrella korvessa. Mutta korvet me tunnemme, ja siellä liikutaan hartaudella. Se oli suunniteltu tilaratkaisultaan samanaikaisesti isoksi ja pieneksi, jotta oven avaamisen jälkeen syntyy varma outouden tunne. Tämän tunteen voi kokea kuka tahansa maailmanmatkaaja vieraassa talossa, kun arjen oleminen muuttuu.

Kahvila Mokka-ketussa on suuret ikkunat. Ulkoa voi havaita kodinomaisen tunnelman. Ritu häärimässä vitriinin luona ja samassa kohdassa meidän ensikohtaaminen myös Jasmiinan kanssa. Nurkassa näemme meidän mestauspaikan. Paikka on siis jo päätetty ja toimituksen ajankohta kaikilla tiedossa. Lopullinen kohtalomme on sidottu pehmeään sohvaan häikäisevässä valossa. Maassa paljon kiemuraisia johtoja. Kameramies lataa tekniikkaa lähtölaukaisuun. Jäätyneet munakokkeli ei vain suostu sulamaan ja vuorosanat vain yhdellä paperilla. Kopiokoneen puuttuessa kirjoitamme lisäkopian käsin. Yritämme jotenkin briiffata kameramiestä juonen kulussa ja kameramies vastaavasti koettaa saada meidät ymmärtämään, miten tehty järjestely toimii. Pitsan jälkeen tiedämme kohtalomme kietoutuvan aikaan. Vaikka elämämme kohta vilisee ohi viidessä minuutissa, koetamme hengitellä tasaisesti. Lopulta valot sytytetään ja kameramies laskee aikaa yhden käden laskevilla sormilla. Mielessä kuulemme klaffi-äänien. Pian selviää, ettei kolmannen eli Ninan kameran punainen merkkivalo toimi.

Hörppiessä kahvia ja mutustellessa kettukeksiä, jälkihahmottelemme itsemme osaksi tätä kaikkea. Hetkeä dokumentoidaan kameralla ja loput painamme mieleen.

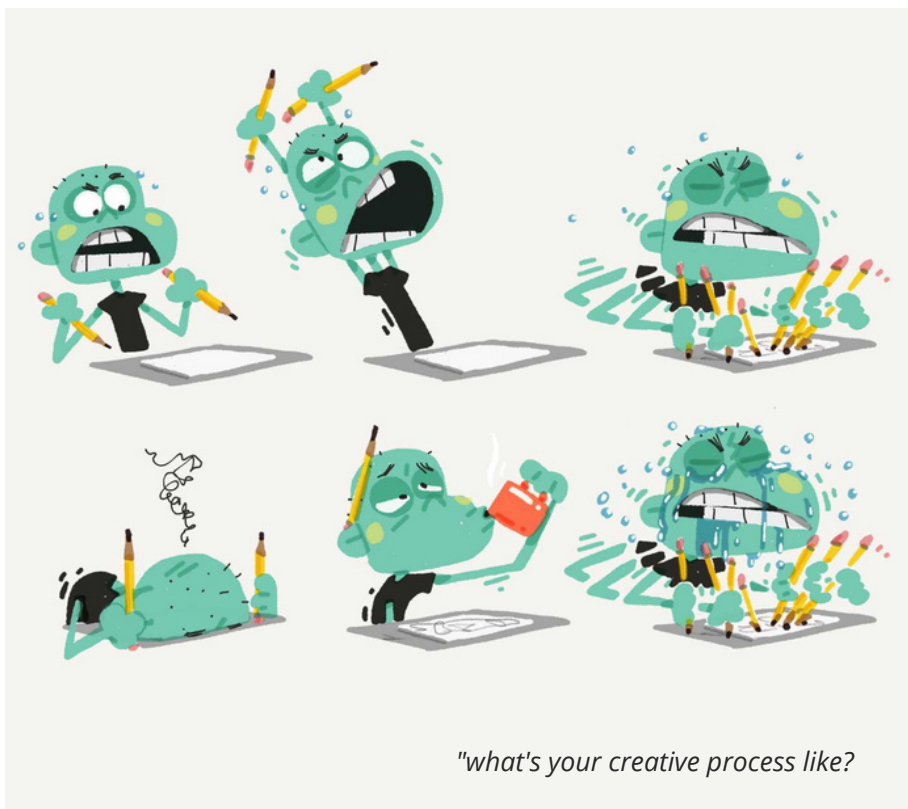

Teksti:
Asko Heikkinen

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Joonas Utti

Luovien alojen ympärille syntyy uutta työtä ja liiketoimintaa.

Vain harvojen kohdalla lahjakkuus muuttuu uudeksi työksi ilman suurta sitoutumista ja valtavaa panostusta. Etenkin luovilla aloilla tuo lahjakkuus ja tuo työ muuttuu aika harvoin toimeentuloksi. Teollisessa yhteiskunnassa oli taitelijat ja muut luovien alojen ammattilaiset, joiden ei oikeastaan kuulukaan tehdä liiketoimintaa ja tienata. Uuden työn yhteiskunnassa on toisin. Harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta ei luoviin aloihin liity liiketoiminta ja toimeentulo, ainakaan taiteilijaa itselleen laajemmalle joukolle. Uuden työn yhteiskunnassa on toisin. Luovien alojen ympärille syntyy uutta työtä ja liiketoimintaa. Syntyy kun synnytetään. Ja siihen yksi ihminen harvoin yksin pystyy.

Tekemällä uudella tavalla yhdessä, syntyy uutta työtä. Syntyy Kikattava Kakkiainen ja sen ympärille kiihtyvällä tahdilla uutta työtä. Syntyy attraktiivinen solu, joka vetää puoleensa niitä virtauksia, joita se tarvitsee menestyäkseen. Rahoittajia, TV-yhtiöitä, alan parhaita osaajia, menetelmiä ja paljon uutta työtä. Peliala on uusi toimiala ja siksi se on irti teollisen yhteiskunnan menetelmistä ja metodeista.

Vaikka puhutaan elokuvateollisuudesta, on elokuva-ala itse asiassa tainnut aina olla attraktiivista solusta muodostuva systeemiälykäs verkosto. Eikö Hollywood ole hyvinkin attraktiivinen solu kokonaisuutenaan? Se imee tehokkaasti puoleensa kaikkea mitä se tarvitsee menestyäkseen. Varsin tehokkaasti.

Kustannukset alas - vai arvoa asiakkaalle?

Luovien alojen työ on siirtynyt edelläkävijän otteella alustatalouteen.

Disruptiotila on luovien alojen markkinoille tullut häiriö, joka muuttaa liiketoimintalogiikat ja murtaa vanhat liiketoiminnat.

Vanhoilla toimijoilla on kaksi mahdollisuutta: laskea radikaalisti kustannuksia tai nostaa jalostuarvoa, arvoa asiakkaalle. Kikattava Kakkiainen valitsi jälkimmäisen.

Nopeasti muuttuvassa maailmassa konseptit syntyvät vauhdissa ja ne ovat heti jaettavissa vaikka kilpailijoille. Sitten vaan pitää itse uudistua vielä nopeammin. Kilpailijat ja plagioijat seuraavat perässä, itse asiassa vahvistaen logiikkaa ja edelläkävijän asemaa.

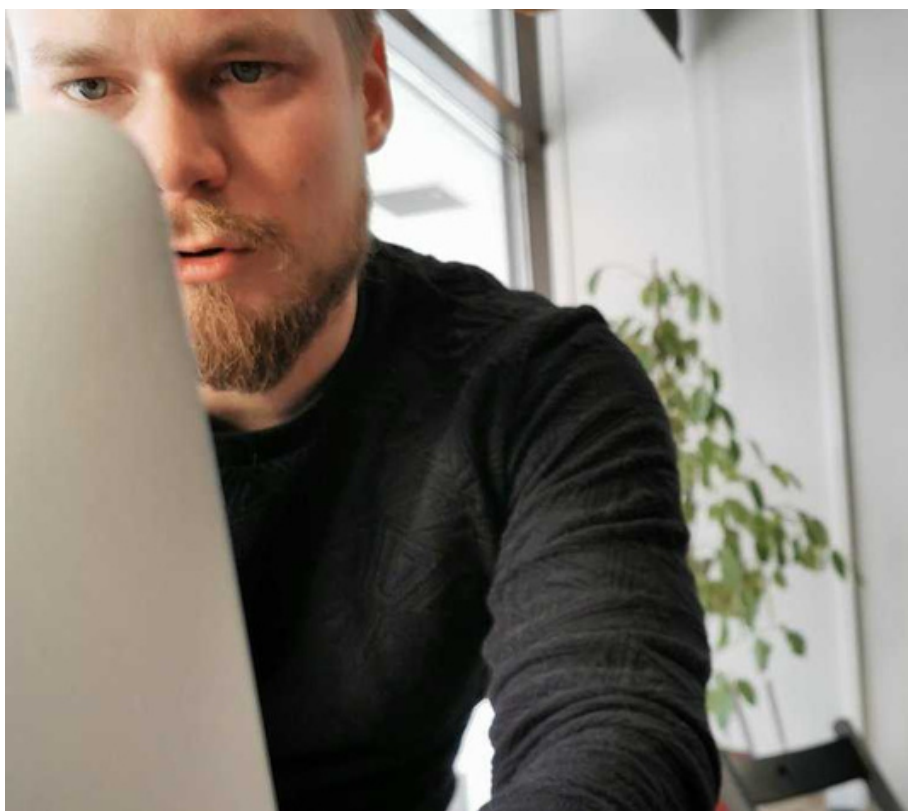
Uuden työn yhteiskunta osaa rahoittaa ketterästi itseään uudistavaa liiketoimintaa. Se ei tarkoita laiskistavaa perusrahoitusta tai tukia liiketoimintaan.

Näytös II - 4.3.21 Kohti sydämen luontoa - teos Ekologisella jälleenrakenta- misella on kiire

*Kohtauksia ja kertomuksia kestävästä ja
resurssiviisaasta elämästä luonnon kanssa
tasapainossa ja ilmastomuutosta hilliten.*

Tom Himanen

Työskennellyt COVID-metodeilla jo vuodesta 2012

AJATUSHAUTOMO, JOKA JULKAISEE NÄKEMYKSENSÄ HAJAUTETUSTI TEATTERIN KEINAIN

COVID on tehnyt paljon rumaa jälkeä yhteiskuntaan, mutta myös jotain hyvää. Moni muutos on neutraali, ja hyvän tai pahan siitä tekee se, miten suhtaudumme siihen. Esimerkiksi tartuntariski pakottaa ihmiset olemaan kodeissaan, mikä varsinkin sosiaalisille ihmisille on kova pala. Toisaalta maailma on pakotettu olemaan valmis paikasta riippumattomalle työskentelylle, mikä on hieno mahdollisuus.

Miltä postkoronaalinen työ tarkalleen ottaen tulee näyttämään? Mitä prekoronaalisia elementtejä tulee takaisin työskentelyymme, mitä koronaalisia elementtejä jää ja mitä uusia tulee, kun ei olekaan enää pakko kököttää kotona? Muun muassa nämä ovat kysymyksiä, joihin kenelläkään ei ole vielä vastauksia, mutta jotkut arvaavat paremmin. TulevaisuusTeatteri antaa tähän oman näkemyksensä kiinnostavalla tavalla ajalle tyypillisin metodein. Jään mielenkiinnolla odottamaan oivaltavia steitmenttejä.

MITEN MAAILMA MAKAA NYT

Elämme nyt maailmassa, joka kehittyi nopeasti. Niin nopeasti, että osa meinasipa tipahtaa kerkasta jo ennen COVID-pandemiaa. Sen myötä luova tuho muuttui luovaksi romahdukseksi. Näin ollen maailma ei tehnyt digiloikkaa vaan digiteleportauksen.

Moni tuote on voitu tarjota paikasta riippumattomasti kymmenisen vuotta. Nörteille on ollut normaalia koodata missä sattuu milloin sattuu, ja harvinaisemmissa lähialavereissa projektorien sijaan on käytetty videokokousvälineitä ties miten kauan. Nyt maailma on valmis kuluttamaan etäpalveluita. Nyt maailma makaa näin. Miten jatkossa?

Jatkakaamme vielä tilannekatsausta. Se mikä kuulosti vähän aikaa sitten skifiltä on nyt tätä päivää. SpaceXin avaruusalus, jolla ihmiskunta voi matkustaa Marsiin ja muuttua interplanetaariseksi elämänmuodoksi. Teslan itse ajavat robottiautot ovat tätä päivää ja toimivat oikeasti, istu vain kyytiin Tesla vain katsoo kalenterista, että mihin mennään. Bitcoinin piti olla leikkirahaa ja nyt pankit ostavat sitä paniikissa. Näin se maailma makaa nyt.

Myös taide on murroksessa. Miten taidetta voidaan nauttia koronaalisessa ajassa? Entä miten se tulee jatkumaan postkoronaalisessa ajassa? Miten tämä aikakausi jättää jälkensä tulevaisuuden taiteeseen?

Lohkoketjujen tulo on yksi merkittävä taiteen ja teosten vääräntämistä vähentävä tekijä. Se vaikuttaa myös taiteen esilläpito-tapoihin. Kuka olisi uskonut, että vuonna 2021 taideteoksia alettaisiin jaella NFT-muodossa, ja alkuperäinen fyysinen kappale poltettaisiin, jotta alkuperäisen teoksen arvo siirtyisi digitaaliseen NFT-versioon.

Onko tämä hyvä vai huono juttu? En tiedä. Ehkä sinä tiedät.

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Jälleen- rakennuksesta Kalevalaan

Kohti sydämen luontoa ekologisen jälleenrakentamisen siivin.

Sattumien kautta satumaiseen.

Kuva: Heikki Nyman

SINISTÄ TAIKAA CAFÉ ALBERTISSA

Toisen näytöksen käsikirjoitus polkaistiin käyntiin aivoriihellä ekologisen jälleenrakentamisen käsitteestä; mitä se oikeastaan tarkoittaa, ja mitä siihen sisältyy? Päädyimme pian pohtimaan nykyihmisen suhdetta luontoon ja kuinka olemme vieraantuneet alkukantaisista juuristamme. Myös luonnonsuojelu liittyi mielestämme vahvasti teemaan. Ideoita tuli suunnattomasti, ja esiintymispaikka inspiroi meitä useaan eri suuntaan. Varsinaisen kipinän saimme kirjoittamiselle, kun kaikki yksimielisesti rakastuimme käsikirjoituksen pohjaksi keksittyyn satuun, joka myös innosti tarinan kalevala-mittaiseen kerrontaan. Halusimme sulauttaa sadun moderniin, digitaaliseen maailmaan tavalla tai toisella, jotta saisimme sen tuotua lähelle nykyihmistä - tästä ideasta kehittyi lopulta myös näytöksen nimi.

Alkuperäiset suunnitelmamme olivat suuria ja kunnianhimoisia, mutta näytöksen valmistelussa ilmentyneet ongelmat supistivat niitä päivä päivältä pienimittaisemmiksi. Hetken näytti siltä, että olimme kaikki menettäneet toivon näytöksen toteutumisesta.

Pysyimme kuitenkin sisukkaina, ja toimimme paikalle niin paljon, kuin kykenimme. Loppujen lopuksi näytöksen sydän säilyi ja sykki meitä kaikkia yllättäneellä herkkyydellä, riisuttuna suurista raameistaan. Näytös onnistui yli odotusten ja todisti, että konflikteista ja vaikeuksista huolimatta ryhmämme voi saada aikaan jotakin taianomaista.

Bettina Malinen

Noora Kinnunen

Tuula Jaatinen

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Yhdessä Albertissa

ENNÄTYSAJASSA HERKKYYDEN YTIMEEN

Näyttelijät kokoontuivat toista esitystä edeltävänä iltana Albert Boutique Cafe & Hotel Oulussa (tuttavallisemmin Albertissa).

Taitureiden kemiat kohtasivat välittömästi, ja kaikista vastoin-käymisistä huolimatta kenraali-harjoitukset sujuivat leppoisissa merkeissä. Koreografia keksittiin vasta tuolloin, alle 24 tuntia ennen esitystä, vaikka toki raamit yhteiselle ja yksittäiselle liikeyhteiselle oli keskusteltu läpi jo aiemmin.

Tekniikalle ei jäänyt harjoitteluun ja sommitteluun juurikaan sen enempää aikaa. Esityksen streamaus hoidettiin yhdeltä padilta, vaikka alun perin puhe oli ollut useammasta kamerasta. Lopullisen marssijärjestyksen esitykselle määräsivät näyttelijät ja teknikot olosuhteiden mukaan.

Kekseliäisyyttä, sopeutuvuutta ja sisukkuutta ei keneltäkään paikalla olijoista puuttanut. Viikko ja sitä edeltävä viikko olivat olleet raskaita, ja siitä huolimatta he saapuivat paikalle avoimin mielin ja valmiina tekemään osansa, jotta näytös olisi kaikille mahdollisimman nautinnollinen. Koko muu ryhmä nosti heille hattua ja kannusti heitä kukin taholtaan. Lannistuminen kääntyi kuin kääntyikin voitoksi, kaikkien riemuksi.

Esiintymispäivänä ruudulta jäi tuskin keneltäkään huomamatta ihmisen, ketun, nallen ja tulitanssijan välinen harmonia ja sanattoman viestinnän helppous - nämä hahmot esiintyivät yhdessä kuin olisivat tehneet sitä vuosikausia. Kai se oli Albertin taikaa, vai sittenkin sukulaissielujen satumainen ensikohtaaminen.

Avaa ovi huomiseen

Kuva: Ritu Laaksoniemi

Saavuin Ouluun antamaan oman panokseni II näytökseen. Yhdessä hioimme esitystä ja otimme huomioon kaikkien ehdotukset. Tunnelma oli tiivis ja energian määrä nousi kattoon.

Oli upeaa esiintyä ammattilaisten kanssa. Me teimme sen!

- Ritu

Ritu Laaksoniemi

Noora Kinnunen

KOHTI SYDÄMEN LUONTOA

Kohti toista esitystä

Markkinoinnin näkökulma

Näytöksen valmistelussa ilmeni voimakkaita tunnetiloja: Omia näkökulmia tuotiin esille vahvasti, ja omia arvoja ja rajoja vaadittiin kovalla kädellä. Auktoriteettia ja työtovereita haastettiin. Voisi jopa sanoa, että muutaman kerran päreet paloivat.

Toisen näytöksen työstämisestä ei puuttunut kaaosta eikä teatterille ominaista draamaa. Tuloksen tuottaminen annetussa lyhyessä ajassa osoitti tekijöiden ammattimaisuutta ja oikeutta vaatia omia näkökantojaan tuotavaksi esille heille kuuluvaan esitykseen.

Viimeistään toista esitystä valmistellessa kaikki oppivat jotakin ryhmän dynamiikasta ja hajoamisesta tunnetilojen myrskyssä. Projektityöskentelyn onnistumiseksi on äärimmäisen tärkeää, että kaikki tekijät pitävät huolen omista rajoistaan ja rooleistaan ja varmistavat, että omat tehtävät tulevat täytetyksi. Etenkin Tulevaisuusteatterin rajallisten aikarajojen vuoksi on elintärkeää, että kukin osanensa kulkee kuin juna: suoraan kohti päämäärää sivuraiteille suistumatta - ja niihinkin tulee olla varautunut kaikesta valmistautumisesta huolimatta.

Ryhmämme pysyi ammattimaisena kaikista draamankaarista huolimatta. Monivaihteiset tunnetilat ja satunnainen kaaos lienevät yleisiä taiteen alalla ja aaltoilevat itkusta nauruun sekä epätoivosta onnistumisen ilakointiin.

Kokonaisuudessaan opimme luovuuden tuskasta ja haasteista. Opimme "sähläämisen" aiheuttamista vaikeuksista. Opimme yhdessä ryhmänä. Opimme, että ryhmässä on todellista voimaa. Opimme, että voimme olla aikaansaannoksistamme ylpeitä!

KOHTI SYDÄMEN LUONTOA

Kohti sydämen luontoa - toisen näytöksen nimi - kirvoitti tekijöiden keskuudesta kauniita kuvia, joista metsäinen vaeltaja valittiin kansikuvaksi edustamaan esityksen sielua. Siinä kiteytyi luontoteeman herkkyyks ja esityksen taustatarina ihmisen matkasta teknologian parista etsimään unohdettuja juuriaan. Kuvan löytyminen todisti, ettei mitään esityksen osa-aluetta kannata tehdä liian pienessä ryhmässä. Muutoin tällaisia helmiä voisi jäädä löytymättä.

Ryhmähenki sekä kaikkien halukkuus osallistua ja pysyä hermolla muidenkin tekemisistä olivat välttämättömiä kokonaisuuden koossa pysymiselle ja yhteiselle onnistumiselle. Toinen näytös oli kaikin tavoin elävä esimerkki siitä, mitä näiden ominaisuuksien läsnäolo ja puuttuminen saavat aikaan projektityöskentelyssä.

ENSI-ILTA
4.3.21 KLO 16:30

KOHTI SYDÄMEN LUONTOA

[WWW.FACEBOOK.COM/
TULEVAISUUSTEATTERI](http://WWW.FACEBOOK.COM/TULEVAISUUSTEATTERI)

Hanna Jankkari
Laura Grönqvist
Hannele Harald
Noora Kinnunen

Kuvat: Hannele Harald, Canva

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Parannetut reseptit

Jotain vanhaa, jotain uutta, jotain sinistä.

Toisen näytöksen valmisteluissa esiintyi paljon vaikeuksia, jotka heikensivät koko ryhmän motivaatiota. Toinen näytös osoitti hyvin sen, että ryhmässä jokaisella yksilöllä on merkitystä: jos yksi ryhmästä luovuttaa ja menettää taistelutahtoa, epätoivo tarttuu helposti muihin, ja koko systeemi on uhattuina romahtaa. Yhteishenki ja toistamme motiivointi on tärkeässä roolissa projektityöskentelyssä. On tärkeää toimia ryhmänä, mutta on myös tärkeää hoitaa yksilöiden hyvinvointia ja tukea toveria. Siitä rakentuu ryhmähenki.

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Toinen näytös onnistui paremmin kuin kukaan olisi odottanut. Tästä kiitos kuului upeille näyttelijöille, tekniikan osaajille ja lavastajille, jotka olivat taikoneet tilasta satumaisen ja varmistivat taidoillaan näytöksen onnistumisen parhaalla mahdollisella tavalla.

Hanna Jankkari

Noora Kinnunen

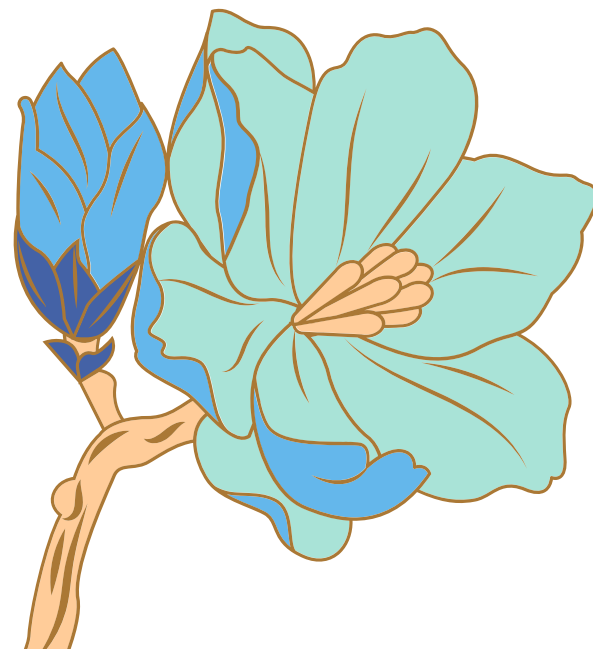
Kuvat: Noora Salminen

"Streamausta toistettiin useaan kertaan. Se piti tehdä uusilla laitteilla, joiden käyttöönotto-kouluttautujalle ja ohjaukselle jäi vain puolituntia päivää aikaa totuttautua tehtäviin. Ei sen niin pitänyt mennä, mutta korona ohjasi lopun"

Tuula Jaatinen

Kuva: Canva

Hop, hop

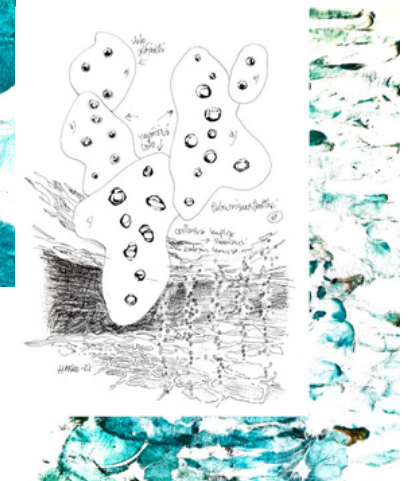
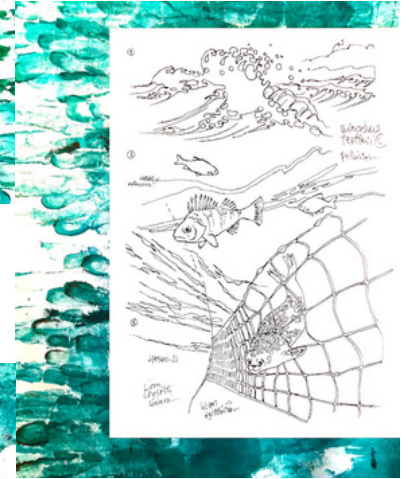
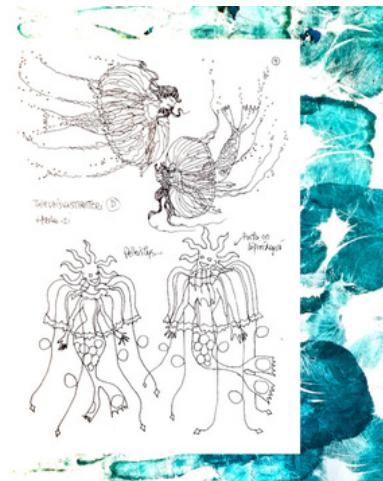
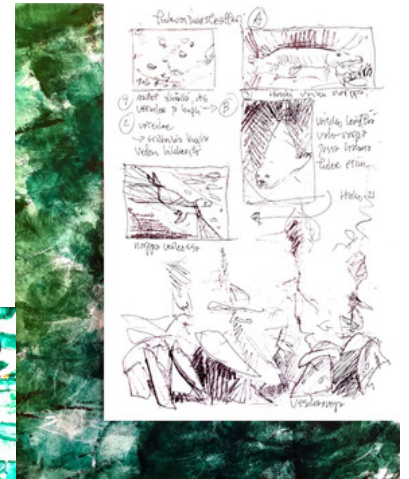
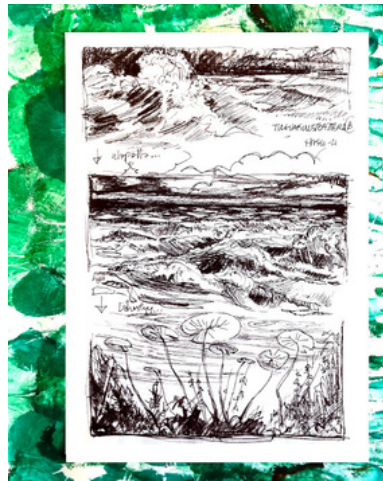
Maailma on valtavan suuri ja yhteisessä vastuunkannossa pelottavan pieni. Mitä on kestävä ja resurssi- viisas elämä luonnon kanssa tasapainossa?

Tulevaisuusteatteri on maailma pienen- koossa. Meitä on 18 tekijää, ja jokainen vaikuttaa toisen tekemiseen. Tämä maailma kestää kyllä muutaman liikkeen suuntaan tai toiseen, joitakin ravistuk- siakin, mutta yhdessä tekeminen par- haimmillaan luo nosteen, johon kukaan meistä ei yksin yllä. Minä olen, kun sinä olet.

Maailmasta puuttuu vielä liikaa syvällistä ymmärrystä ja tietoisuutta siitä liian yk- sinkertaisesta totuudesta, että kaikki liit- tyvät kaikkeen. Mitä on kestävä ja resurssi- viisas elämä luonnon kanssa tasapainos- sa?

Laittaessani televisiota päälle, kuulen oh- jelmasta kohdan, jossa karjanhoitaja to- teaa tämän päivän lehmien liikkuvan leh- mille ei-tyypillisesti; siis etteivät lehmät enää liiku niinkuin ennen. Se pysäytti ja jäi mietityttämään. Meidän Mansikit ja Mustikit meidän hyvinvointiyhteiskun- nassamme eivät ole onnellisia ja omia itsejensä. Mikä on meidän luontosuh- teemme, meidän suhteemme toisiin elä- viin olentoihin?

Katselen kahta kissaamme. Ne tekevät puoli vuotta työtä ja puoli vuotta ne lepäävät. Kun perhe syö lihaa, ne saavat osansa. Aina. Jo kuuden vuoden ajan ne ovat pitäneet pihapiirimme myyrät kuris- sa ja ajaneet porot pois mansikkamaal- tani. Ja seuranneet marjastus- ja sienes- tysretkillämme. Vapaina. Kun toinen kis- soistamme katosi, huuteloin sitä kuukau- sikaupalla ja vaelsin ympärillämme kas- vavia metsiä aamuyöhön asti lyhty kä- dessä ja itkin. Löysin aidosti ikiaikaisen itkuvirsiperintömme ja itkin ja manasin kissaa suen suusta, karhun kiasta...

Ekologisella jälleenrakentamisella on kiire

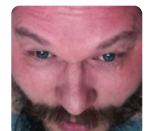
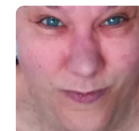
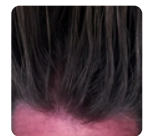
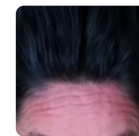
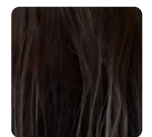
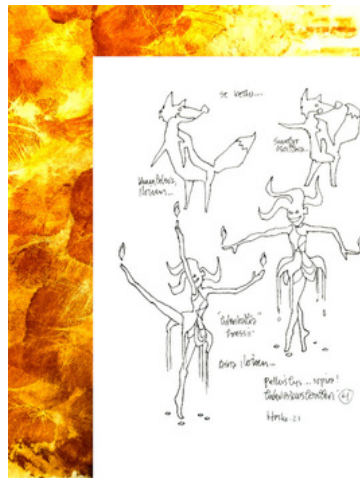
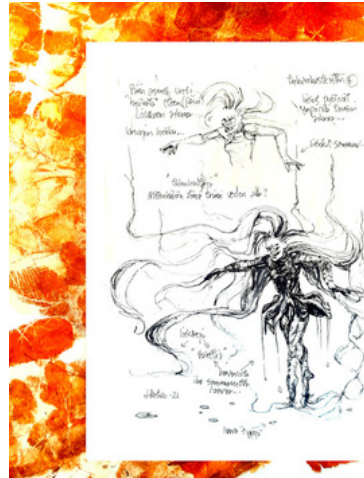
Kapinoin Kuolemaa vastaan, yritin jopa tehdä diiliä sen kanssa: "Eihän kukaan tiedä; jos peto söi kissamme, palautat vaan kissan takaisin..."

Kun lopulta selvisi, että komea kissamme oli varastettu, sain tietää, että lemmikkieläin on omaisuutta ja että kyseessä oli omaisuusrikos. Kissa varastetaan ja perheenjäsen kidnapataan. Meidän kissaa oli kaupattu Facebookissa kirpputorilla.

Mikä on meidän suhteemme luontoon? Kun valutamme mahlan koivusta, kiitämme koko perhe puuta. Samalla tavalla kuin kiitämme ihmistä vierailun jälkeen vieraanvaraisuudesta. Olen pienestä pitäen puhunut luonnolle ympärilläni, kiittänyt ja pyytänyt anteeksi. Eivätkö kaikki ihmiset teekään samoin? Eivätkö enää?

Kun Tulevaisuusteatteri koronakeväässä joutui tiukempiin rajoituksiin ja 2. esitys alkoi murentua, mureni meidänkin visuaalinen osuutemme esityksen yhteen sen kohtauksista, sen jäätyä pois esityksen typistyttyä. Vaikka visuaalinen prosessi jäi toteutumatta, jäivät jäljelle kuitenkin ideoinnista syntyneet luonnokset, jotka ripustimme esityspaikan ikkunoihin. Ripustaessamme niitä, kiinnittivät liike ikkunassa ja värikkäät luonnokset erityisesti ikäihmisten huomiota, ja he hymyilivät ja pysähtyivät katsomaan luonnoksiamme. Hymyilimme takaisin ja vilkutimme ja jatkoimme työtämme. Kun sama toistui purkaessamme pientä näyttelyämme, mietin, saako menettämisen pelko ihmisen pysähtymään?

Mitä ja kuinka paljon tarvitaan, että ihminen ymmärtää ja hyväksyy olevansa vain osa kokonaisuutta? Meidän Mustikeista ja Mansikeista on tullut pelkkää maitoa ja lihaa. Lypsyrobotti valmistelee lehmän ja hoitaa lypsyoperaation. Se ei kutsu lehmää nimeltä, jutustele sille hellästi ja silitä sen kynkkää työstä karhealla kädellä. Olemme tilanteessa, jossa pelottavan usein eläin ei ole enää eläin, vaan mekaaninen osa ihmisen rakentamaa tuotantolaitosta. Nykyinen elämämme ei ole looginen eikä ekolooginen vaan puhtaasti egolooginen.

Teksti
Nina Leman

Asko Heikkinen

Kulissien takaa

Herään äkillisesti herätyskellon ääneen. Taas tyttäreemme on vaihtanut puhelimen äänen. Hamuan kädelläni puhelinta, ja sormenpääni osuu johonkin märkään. Avaan silmäni ja katson sitä silmästä silmään: märkä ruskeavetinen karvapallo peitolla lähellä minun päätä. Näyttää ihan myyrältä. Kissa vilkaisee minua syrjäsilmillä ja lähtee. Itse pomppaan ylös roomalaisena katapulttina ja koetan keksiä, millä taikalusikalla kahmia ihastus pois peiton päältä. Kello ei ole vielä edes seitsemää. Tuntuu, etten ole nukkunut koko yönä.

Molemmat silmät tuntuvat itselaukeavilta vetypommeilta, kun laitan vedenkeittimen päälle. Ei taida kahvikaan pelastaa tätä päivää. Piirtelin eilen karkeita skissejä ja piirrän tänäänkin. Ajattelen luonnosten kautta kynällä paperille. Vääränkin viivan voi käyttää hyödyksi, ellei se ole totaalisen väärä viiva. Totaalisen väärän viivankin voi jättää näkyviin, kun sen vain hyväksyy.

Vaimo roikkuu edessäni tangolla yläosattomissa. Pitäisi kuvata hylje verkossa ja pari hahmoa. Harvaan verkkoon ei mene kuin valaita, jättiläiskalmareita tai merinorsuja, eli tiheäsilmainen, jossa on reikä. Tämän esityksen sisältö on kunnianhimoinen ja visuaalinen. Aikaa on vähän.

Vaimo sadattelee hitauttani kameran kanssa. Päädyin naihahmoon, Veden emäntään tai Vellamoon. Tytär tietää kaiken pohjoismaisista taruolennoista ja vähän suomalaisesta muinaisuskosta ja toimii tietopankkina. Haettu vaikutelma tulisi tulla kuvaan juuri oikein. Jotakin ylvästä ja vakavaa, jotakin ei-inhimillistä ja jyrkkää. Jotakin vellovaa. Vaimo suuttuu. Siinä se on, se oikea vaikutelma!

Jos Vellamo, niin Ahtikin, jonka nimi lienee peräisin hylkeiden emuulta, kantavanhemmalta, joka on synnyttänyt tai luonut hylkeen ja kantaa vastuun lajin toiminnasta ja huolenpidosta, tytär lukee kännykältä. Lähde: Peda.net. Tai Ahto, kalevalainen veden jumala tai haltija. Vaimon mielestä Ahdin pitää olla alasti. Perinteisesti Ahdilla ei ole pyrstöä, mutta minun ahdillani se on ja pysyy: Ahti hallitsee vesiä! Tytär ravistelee päätänsä ja sanoutuu irti tästä progigksesta. Pelottaa antaa kamera vaimolle.

Teksti
Asko Heikkinen

Nina Leman

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Jasmiina Sarikoski

Tulevaisuustaidoilla kasvua alueille, yrityksille, yksilöille.

HAA! Jatkan kollegani Tom Himasen ajatuksista - ja monipaikkaisen työntekemisen ihanuudesta, sekä siitä, kuinka ennakoinnilla, intuitiolla ja rohkeilla teoilla on merkitystä ehkä nyt enemmän kuin koskaan. Koronan aikana liike kaupungeista maaseutukuntiin, on ilmiö, joka heilauttaa kaupungistumisen globaalia trendiä. Niin kutsuttu 'Zoom-shock' raivaa tietä uusille alueille kasvuun ja menestykseen. Muutos voi siis aiheuttaa merkittäviä pysyviä rakennemuutoksia kaupunkien keskustoissa ja niiden palveluissa, mutta samalla mahdollistaa kasvun muilla alueilla. Ja miten se liike taas muuttaa tulevaisuuden matkailu-, taide- ja kulttuurielämysten kulutusta?

On elintärkeää kehittää kohti postkoronaalista aikaa - on löydettävä nopeasti uusia avauksia ja pystyttävä luomaan näkökykyä tulevaisuuteen, sillä surkuttelu ja taaksepäin katsominen ei pelasta. Tehokkaimmin uuden luomisessa onnistuu yhdistämällä eri osaamisia ja nopealla toiminnalla, kokeillen ja mieluiten hurjastellenkin. Näitä kovasti kannustin tulevaisuusteatterilaisiakin harrastamaan, sillä ne mahdollistavat uuden työn syntymisen ja liiketoiminnan vahvistumisen, alueilla ja yrityksissä toimialaan katsomata.

Emma Ivane

Di, joka rakasti kakkuja niin paljon, että teki niistä itselleen työn.

Teollisessa yhteiskunnassa Emma olisi vaihtanut ammattia hankkimalla kakkukoulutuksen. Hän olisi hankkinut myös yrittäjyyskoulutuksen hankittuaan ensin vähän kokemusta. Yritysmuoto olisi valittu huolella, haettu erilaisia kehittämisavustuksia. Hän olisi hinnoitellut kakkunsa ja löytänyt niille markkinahinnan. Kymmenen vuoden kuluttua, onnellisissa olosuhteissa, Emmen kakkufirma olisi työllistänyt viisi ihmistä, ja yhteiskunnan panostukset olisivat vähintään satoja tuhansia. Emma olisi taistellut tiensä yrittäjyyteen.

Emma on tehnyt konditoria-alaan luovan tuhon ja positiivisen disruption. Hän on keksinyt uuden ammatin, joka itsessään on korkean tuottavuusasteen työtä. Hänen kakkujensa ympärille on syntynyt työ ja toimeentulo ehkä 30 ihmiselle. Mutta he eivät ole kakuammattilaisia.

He ovat bloggaajia, viestintäihmisiä, kustantajia. Työ ei näy Emmen toiminimen liikevaihdossa. Mutta se kilahtelee täysimittaisesti hyvinvointiyhteiskunnan rahoituskassaan. Tosin myös muualla kuin Suomessa. Yhteiskunnan investoinnit Emmen yritykseen ovat nolla.

Näytös III - 2.4.21 *Kuuleeko Maa?* *Haloo, Häh?!* Hyvinvointi- yhteiskunnan pelastustehtävissä

*Kunnianosoitus niille, joita saamme kiittää ehkä
maailman tasa-arvoisimman yhteiskunnasta.
Ikäihmsille nyt koronan keskellä. Eväitä meille,
jotka haluamme sen pelastaa.*

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Hyvinvointia Maasta

"Huomaan, että oman ajattelun sanoitus on muuttunut matkan aikana." - Ritu

KOTONA VIIHTYMISTÄ

Pääsimme kokemaan scifimaa-ilmua, sellaista, jossa ei vielä oltukaan yhdessä matkailtu. Esityksen lopuksi skoolaamme puhtaalle suomalaiselle vedelle!

Kuva on otettu Cafe Albertin ikkunan takaa, upea urakointi ja matka takana. Kiitos Asko ja Nina, että teitte esityksen myös Ouluun, ja Discordiin.

Kuva: Nina Leman

Nyt olemme saavuttaneet yhdessä jotain tuikeitärkeää. Melkein hirvittää, miten saatoimmekaan sen aikaiseksi.

Vapaana syntynyt

Kuva: Ritu Laaksoniemi

SCIFIN JA HYVINVOINNIN YHDISTÄMISEEN

KUULEEKO MAA? HALOO? HÄH?!

Kuuleko Maa? Haloo, häh?!!

*Markkinoinnin näkökulma 3. näytöksen
virtuaalisista valmisteluista*

MYSTISTÄ MARKKINOINTIA

Kolmatta näytöstä oli haastavaa markkinoida, koska meillä ei ollut julkista käsikirjoitusta. Tiesimme markkinointiryhmässä vain sen, että esitys tulisi olemaan scifiä, ja että teemamme oli hyvinvointiyhteiskunnan pelastaminen. Tarkat parametrit esityksen sisällöstä olivat kaikille hämärät. Markkinointi suoritettiin tästä syystä mystisenä ja suurpiirteisenä. Halusimme lähinnä herättää ihmisten huomion ja kerätä yleisöä esityksellemme, mitä ikinä se tulisi pitämään sisällään. Kaikki työstivät sisältöään omissa pienissä ryhmissään, eikä viestintäryhmistä ulospäin kertonut markkinoinnille tarpeeksi, jotta olisimme voineet mainostaa tiettyjä teoksia. Vasta viimeisinä esitystä edeltävinä päivinä sisältö alkoi pikkuhiljaa paljastua.

KOLMAS NÄYTÖS KOHTI GRANDE FINALEA

Tämän ihanan markkinointitiimin kanssa saatoimme markkinoinnin ilosanomaa kansan tietouteen. Me olemme hitsautuneet tuotannoksi yhdessä. Idearikkaus ja ammattitaito on näkynyt Nooran ja Hannelen ammattitaitoisena kädenjälkenä. Meidän Lauramme on tuonut oman luovuutensa myös tekemisiimme. Me olemme olleet oma "learning by doing" -tiimimme. Markkinointi tulevaisuuteen digitaalisin keinoin jatkukoon.

Nyt on viimeinen esitys esitetty ja matkamme jatkuu seuraaviin tuotantoihin ja tekoihin. Matkamme on ollut haastava - kivet on käännetty maasta ja vaikeudetkin on käännetty voittoon.

Yhdessä olemme vahvempia ja monipuolisia, superammattitekiä.

Laura Grönqvist

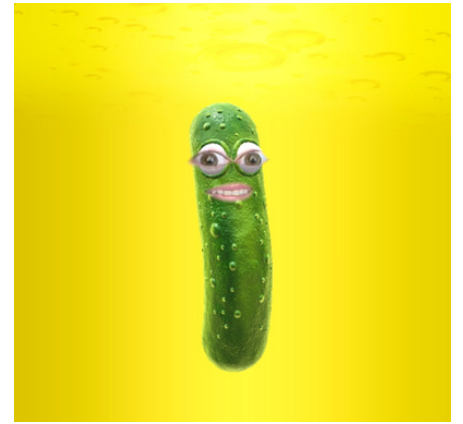
Hannele Harald

Hanna Jankkari

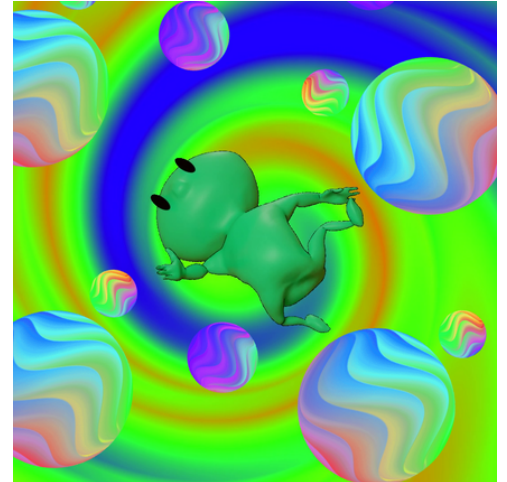
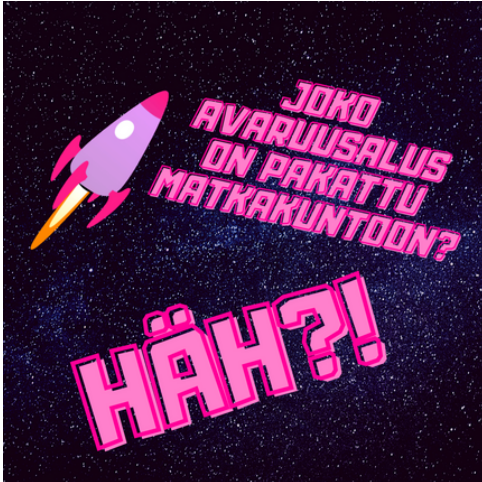

Noora Kinnunen

Kuvat: Hannele Harald, Noora Kinnunen

MARKKINOINNIN TUOTOKSIA:

LIVENÄ STREAM - SEN OHJAAJISESTA
SYNTYY UUELLEEN AJATTELUN SIEMEN!

Tulevaisuus: Digitaalinen teatteri

*Mitä kaikkea se voisi olla?
Haluan ajatella että tulevaisuus on mahdollisuus johonkin vielä
suurempaan. Digitaaliset alustat ja niiden luomat mahdollisuudet
uudelleen ajattelun, boxin ulkopuolelta, ovat avain tulevaisuuden
uusille mahdollisuuksille!*

LUOVIEN ALOJEN OSAAJILLE DIGITAALISTEN ALUSTOJEN MAHDOLLISUUDET OVAT VIELÄ TUNTEMATON MUSTA AUKKO!

Mitä tapahtuu kun aletaan ajattelemaan kulttuurin tekemistä uudesta näkökulmasta, yhdistettäisiin digitaalinen osaaminen, innovatiivinen ajattelu ja rohkeus tehdä asioita isosti ja täysin uudella tavalla?

Tässä projektissa saatiin aikaiseksi kurkistus sen verhon taakse, miltä tulevaisuus voisi näyttää.

Toivon ja uskon siihen, että rohkeus, ennakkoluulottomuus, innostus ja usko kulttuurialojen tulevaisuuteen löytyy ihmisistä, jotka uskaltavat haastaa perinteisiä ajattelumalleja ja kyseenalaistaa, mitä ja miten!

Meidän pitäisi poistaa sanavarastosta sanat ei noin voi tehdä ja kysyä, miksei?

Laura Grönqvist

Kuten sanoin, digitaalinen teatteri, kulttuurin tuottamisen, kokemisen ja esittämisen uusi aika-kausi, on nyt täällä!

Live-lähetysten suunnittelu ja ohjaus, käsärin laatiminen, avasi minulle uudenlaisen näkemyksen siitä mitä kaikkea voisi olla erilaiset kulttuurialan osaajat tehdä.

Mitä tapahtuu, kun yhdistetään digitaalinen maailma ja kulttuuritaitajat, yhdistetään voimavaroja ja ajatellaan kaikkea, näkemämme ja kokemaamme, uudesta näkökulmasta?

Tässä projektissa aikaa esityksen kasaamiseen on ollut n. 3 viikkoa ja olen itse saanut kokea ylpeyttä, uskomatonta osaamista ja perinteisiä tapoja tehdä, jos aikaa ja samaa innovoinnin, digitaalisten työkalujen laaja alaisempaa kokeilua jatkojalostaisi, voisi kokonaisuus olla jotain suurempaa ja kulttuurialaa suuressa mittakaavassa mullistavaa, uutta kulttuurialan tulevaisuutta!

Kuvat: Hanna Jankkari, Laura Grönqvist

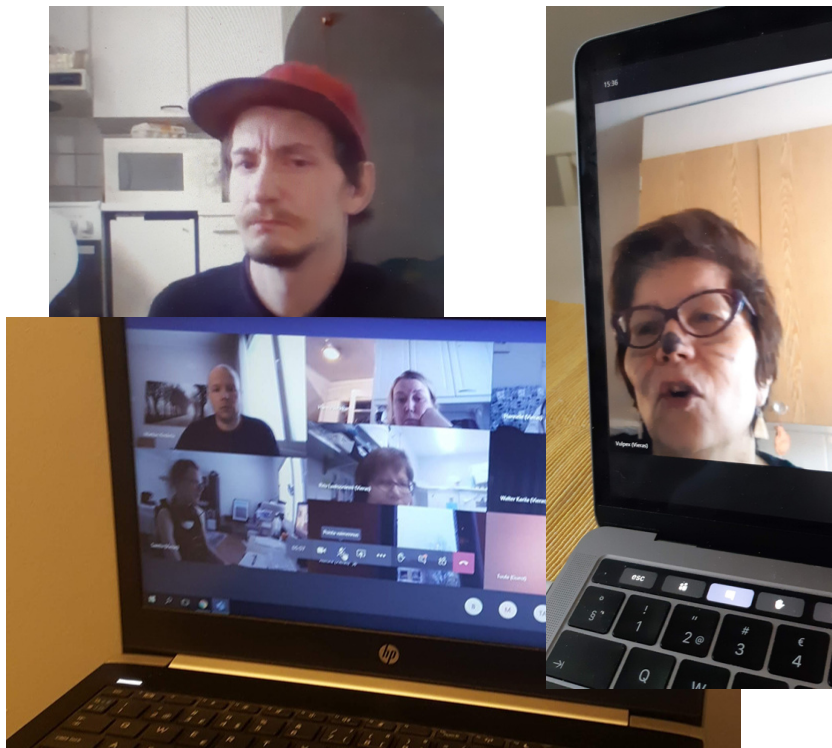
YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Etänä Yhdessä

Viimeinen esitys yhdessä on saatettu päätökseen, ja uusia tuotantoja odotetaan syntyvän, joskin eri kokoonpanoissa. Ryhmäsämme on taitoa ja halukkuutta vaikka mihin. Vain taivas on rajana.

Matka on ollut värikäs, ja paljon on opittu ja nähty yhdessä näiden 60 päivän aikana. Tunnetilat ovat olleet skaalana näkyvillä. Jokainen tuotanto on yhdessä tehty ja tuotettu.

Olemme kaikki koronan vuoksi istuneet kotonamme, ja tuotannot ovat syntyneet etäyhteydellä. Vain muutamat ovat tavanneet kasvotusten. Tämä ei kuitenkaan ole ollut este tai edes hidaste, sillä tuotannot ovat onnistuneet aikataulussa, yhdessä tehden tämän päivän työvälillä. Tulevaisuudessa odotamme etätyöskentelyn onnistuvan vielä jouhevammin ihmiskunnan tottuessa uusiin työskentelyoloihin. Yksi asia on varmaa: korona edeltävä aikakausi on ohi, ja meidän on sopeuduttava. Ryhmäsämme olemme kuitenkin huomanneet, että huumori vie meitä eteenpäin ja auttaa meitä jaksamaan vaikeina aikoina. Itselleenkin nauraminen silloin tällöin keventää tunnelmaa ja helpottaa elämää.

Palaa takaisin

Muistan hankikannot ja liukumäet

Kuvat: Hanna Jankkari, Ritu Laaksoniemi

Hanna Jankkari

KAIKKI PÄÄTTY HYVIN

Learning by doing!

Tekemällä oppii, ja vain tekemällä tulee valmista.

TEKEMISTÄ, OPPIMISTA, HAASTAMISTA

Tekemällä oppiminen, uuden ja vieraan tekeminen, itsensä haastaminen - kolme ensipäivästä asti mukana kulkenutta agendaa toisinaan kaaoksen-omaisessa projektityössämme.

"Learning by doing" oli alusta asti koulutuksen slogan. Ryhmässä eräällä heräsi sellainen ajatus, että mitä jos se olisikin "doing by learning".

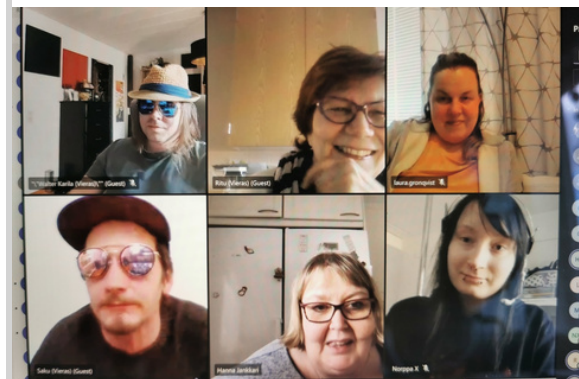
Kaikessa on jotakin vanhaa ja jotakin uutta. Yhdessä haastamme niin itsemme kuin toisemmekin tekemään asioita eri tavalla ja miettimään asioita uusilla tavoilla, uusista näkökulmista.

ALKU AINA HANKALAA, HYVÄSTIT HANKALAMPIA

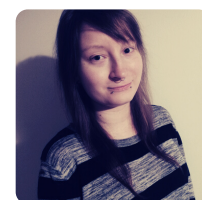
Alussa meitä oli 19, lopussa 16. Kolme onnekasta löysi työpaikan, ja loput meistä jatkoivat yhteistä työnsarkaa projektin parissa.

Välillä on ollut vaikeaa, mutta vuoren huipulta alas katsominen huimaa - hyvällä tavalla. Kaikkein raskaimpienkin askelten muistelemisen jälkikäteen antaa syyn taputtaa itseään olalle: selvisin tästä, ja ainoa suunta tielläni on eteenpäin.

Vaikka joku ei sitä myöntäisi, takuulla kaikille kurssilaisille jää edes vähän ikävä tovereita, joiden kanssa tätä matkaa on kuljettu 60 päivää. Joidenkin osalta toveruus jatkuu.

Kuvat: Jasmiina Sarikoski

Noora Kinnunen

Ritu Laaksoniemi

HYVINVOINTIYHTEISKUNNAN PELASTUSTEHTÄVISSÄ

Muista hengittää

Matkustamon ilmanpaineen laskiessa happimaskit putoavat, ja ohjeistus on asettaa se ensin omille kasvoille ja vasta sitten auttaa lapsen tai muun kanssamatkustajan maskin kanssa. Tämä sääntö on hyvä muistaa elämää matkustaessa. Itsestä täytyy pitää huolta, jotta voi pitää huolta muista.

Kriisitilanne taannuttaa, mutta opettaa ajattelemaan uudella tavalla tai ainakin eri näkökulmasta; ihmisen tunne-, tilanne- ja tietoisuus- taidot kehittyvät. Nykyihminen kuvittelee yleisesti olevansa jotenkin parempi, ylivoimaisempi kuin alkuihminen. Tiede kuitenkin todistaa, etteivät aivomme eroa paljoakaan toisistaan. Arkeologia osoittaa, että neandertalinihminen maalasi ilmaisurikkaasti, lauloi ja valmisti instrumentteja, viritteli jopa laajoja tippukiviluolia aikaansaadakseen yhteisöllisen elämyksen. Ihmisellä on syvällä tarve luoda, parantaa ja olla osa jotakin.

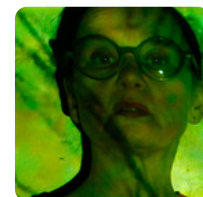
Me ihmiset, samoin kuin Maailmankaikkeutemme on äärimmäisen hienosti säädetyn tasapainon ansiota. Olemassaolomme on joko hämmästyttävän sattuman tai sitten helkeäsalpaavan suunnittelun tulosta. Ajattelen vähän humoristisesti, että meissä ihmisissä on erilaisia säätimä, nappuloita, vipuja, hammasrattaita ja vaihteita, muttereita ja ruuveja. Samanaikaisesti erilaisia rakenteita ja rytmejä käynnissä. Tasapaino vaatii jatkuvaa tarkkailua ja hienosäätöä.

Emme ole vain olemassa, vaan meillä on kyky rakastaa, parantaa, käyttää mielikuvitusta, ratkoa ongelmia ja luoda.

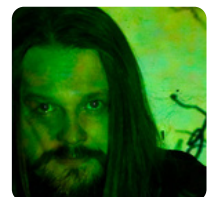
3. näytöksen itsenäinen teoksemme Genesis on Ninan ja Askon yritys päästä irti ja hengittää yhdessä. Yritys päästä sisälle hetkeen, jossa ei ole aikaa eikä avaruutta. Genesis on yritys tehdä mielettömästä maailmasta mielekäästä käyttämällä henkistä teleskooppia ja mikroskooppia. Energian vapaata virtaamista ja kaiken, ja erityisesti virheiden, hyväksymistä.

Vapaus, mielikuvitus, näkökulman vaihtaminen ja leikillisuus ovat ominaisuuksia, joissa oman kokemuksemme mukaan mieli värähtelee, hengittää ja ravitsee itseään. Intuitiivista ja kehollista työskentelyä on vaikea sanallistaa ja järjellä itsekään ymmärtää. On huomattavasti helpompaa olla, kuin ymmärtää olemista.

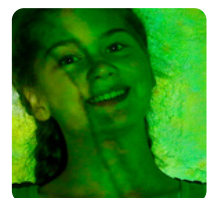
Vaikka olemmekin Askon kanssa ajan saatossa toimineet tahollamme ja tehneet myös yhteistyötä, koemme, että Genesis on ensimmäinen aidosti yhteinen teos. Keskeneräinen ja karhea. Tamora ja Tulevaisusteatteri mahdollistivat yllättäen meille yhteyden toistemme tekemiseen ja kokemiseen, ja olemme siitä äärimmäisen kiitollisia. Myös toisen vapaamuotoiseen kirjoittamiseen tutustuminen oli kuin kurkistus tutun ihmisen sellaiseen sielunnurkkaan, joka ei pelkästään hoksautanut vaan suorastaan loksautti, kiitos Tamora ja Tulevaisusteatteri!

Teksti:
Nina Leman

Asko Heikkinen

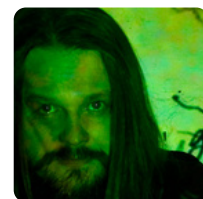
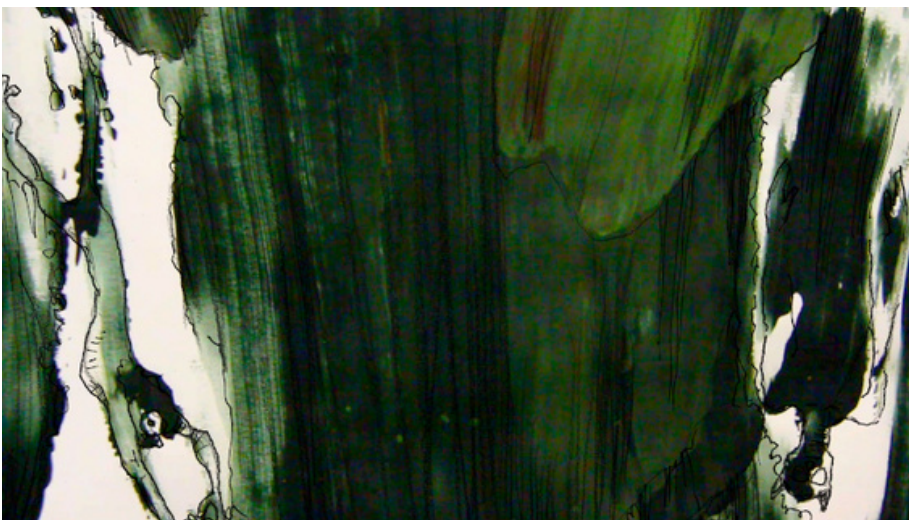

Ava Leman

Kulissien takaa

Olemme jälleen taloyhtiön kellarin varastohuoneessa. Vanha ystävämmme pöly leijailee samalla tavalla kuin ennenkin. Valon alla sen leijailu tummaa taustaa vasten on suorastaan meditatiivista. Kädet Buddha-asentoon ja lausun hitaasti "Ooom-järvi", kuten lausuin 1. näytöksen uutisankkurina. "Poikki!", huusi tarkkakorvainen kuvaaja-tyttäreemme. Joka ilta voin jälleen kaivaa sieraimesta ulos suloklönttejä. Pääkipu jakaa aivot kahteen osaan. Se kuitenkin riittää ajatteluun. Delfiinitkin nukkuvat aivopuolisko kerrallaan ja paiskivat sitten töitä vähintään 15 päivää kerrallaan.

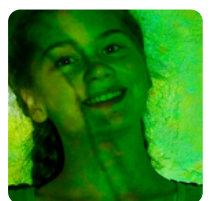
Työstämme viimeiseen näytökseen yhteistä tuotosta. Meidän aloittama metsäteema ei oikein istu viimeisen esityksen ajatusjuoksuun, joten aloitamme kaiken tyhjältä keltaiselta koivupöydältä. Kaikki kummat himoitsevat yhtäkkiä taloyhtiön varastohuonetta. Työ jakautuu usealle päivälle. Kunto kasvaa huimasti, kun kannamme tavarat päivän päätteeksi pois ja päivän tai muutaman päästä takaisin. Asianosaisten pitäisi saada varastohuoneen avaimen kuljettamisesta olympiamitali viestijuoksussa.

Teksti:
Asko Heikkinen

Nina Leman

Ava Leman

MINUN MATKANI TULEVAISUUSTEATTERISSA

Ajatuksia matkalta

Katselen yksittäistä ihmistä suoraan edestä. Ihan tavallinen satunnaisotto maailmasta. Kuka tahansa, sukupuolella ei ole merkitystä. Hän seisoo kädet levällään suorana, kuin Jeesus taivaallisen valon alla. Vai onko sen ufon antigravitaatiovalo. Olisiko apu jossakin tämän monimuotoisen solurakennuskehon ulkopuolella. Vasen käsi mullassa, ja siinä multainen luontoäidin tuote. Porkkana hyvä, mutta peruna houkuttaa. Kaupassakin niitä myydään multaisena. Maassa kasvaa, elää ja liikkuu pieni olemisen alku. Sykkiviä pieniä sydämiä tai ylipäättään jotain, mikä pitää elämää yllä. Niitä on itse asiassa kaikkialla. Elämä sykkii maan alla, maan päällä elämää voi nähdä. Maa on kaiken alku, niin kuin vesi. Tarvitaan vain kastelua. Vaikka kaiken kitkee pois, kyllä se kasvaa takaisin. Ei ole väliä, onko se rikkaruohoa. Abstrakti kuvakin esittää jotakin. Maailma on abstrakti.

Auto on rikki ja koirankopin katto vuotaa. Uusi koppi, mutta nyt sitä pitää jo huoltaa. Kerrostalon pihalla sitä ei saa pitää. Pelastustie menee kuulemma tukkoon. En taida hankkia koko koiraa! Oikeassa kädessä samanaikaisesti arjessa mukana kauppakassi, työsopimus ja postin tuoma jokin vapaasti valittu lasku. Paperilaskua voi ihailla. Onpa hyvä tulostejälki. Se on konkreettinen ja voin tuntea paperin sormien välissä. Ruoskin itseäni selkään. Sehän on paperia! Bittilaskua en muista katsoa. Se on näytön takana piilossa ja jossain vielä sitäkin kauempana. Käsi hamuaa tyhjää näytön takana. Maksan varmasti ylimääräistä, kun en tarkista. Mieli joutuu tasapainoilemaan toden ja epätoden välissä. Mikä on loppujen lopuksi tärkeää ja annanko sen viedä.

Vanhemmat ovat jo kuolleet, joten kukaan ei soita. Kukaan ei kosketa, joten kosketan itseäni. Tyhjää parempi. Ei yksinäisyyttä pidä pelätä, vaikka yhteiskunta sitä pelkää. Syrjäytyneet ovat kuin rikollisia. Minulla on huone enkä käy missään. Huoneessa on ikkuna television lisäksi. Pari reikää maailman tirkistelyyn. Urbanissa metsässä kasvaa vain kerrostaloja. Pulu heiluttaa päätään naapuritalon katolla toiselle pululle. Ihmisiä seuraa kiikarilla. Onneksi takissa on huppu, kun käyn kaupassa. Huppu on minun vastahankittu matkailuautoni, kokonainen liikkuva talo. Paljasjalkainen kaupunkilainen kävelee sandaaleilla ilman sukkia myös talvella. Maaseudulla ei käytetä sandaaleita.

Netissä on kaikki ihmiset. Kaveri pyytää kaveria ja sen kaveri sen kaveria. Kaveri on hauska sana, kun sitä hokee tauotta. Kaveriverkko syntyy vaikka väkisin. Jos netti olisi rakennus, veikkaisin pilvenpiirtäjää. Siinä olisi monta tuhatta kerrosta. Roskalle varattu yhden planeetan kokoinen kellari. Bittiavaruudessa riittää planeettoja. Maapallon kokoisia on vähintään 46 miljardia kappaletta pelkästään meidän linnunradassa! Musiikki pauhaa ja videot vilkkuvat. Näyttökivistä tulee pää kipeäksi. Kaikki puhuvat yhteen ääneen ja kakovat ääneen foniaa. Aika ei riitä kaiken näkemiseen ja kokemiseen, joten olen vain pelannut netissä monta päivää putkeen. Olisi minulla omiakin pleikkareita. Olen samanaikaisesti sisällä ja ulkona. Ulkoilen aukaisemalla ikkunan. Ilma vaihtuu, vaikka viereinen sellutehdas pieree tauotta. Etsin lopulta piristystä arkeen tuputusmainoksista ja löydän jonkin vitamiinitabletin. Nyt sain huomiota sometaloudessa.

MINUN MATKANI TULEVAISUUSTEATTERISSA

Sen nimi oli outo, mutta tein tilauksen. Nettimaksu on niin mutkaton ja onnistuu livahtamaan nettivarkaan pitkien bittisormien ohi. Olen nyt ylpeästi osa rajatonta nettimyyntiä. Teen itse kaiken työn ja bittimaailma tuntee minut. Istun muiden kanssa ykkösnonnan valtatatiellä tilastobussissa. Nauran muiden hampaattomien kanssa kaanonissa. Jos bittihirvu ei jaksaa analysoida dataa heti ne voi ajaa johonkin kolmanteen tai neljanteen maahan datapankkiin. Katsoo sitten kun jaksaa. Numeroita riittää siellä, missä bittiaurinko ei koskaan laske. En ole yllättynyt, että suomalainen tuote tulee Kiinasta tai jostain päin Aasiaa. Mitäpä siitä, se on halpa! Kansainvälistä kauppaa. Missä on lähin pakettiautomaatti?

Olin jo valmiiksi väsynyt, kun sain purkin auki. Auto on korjattu, mutta sillä ei voi ajaa. Se kuulemma saastuttaa. Vaikka olen mieleltäni rikas eko, kalliin sähköauton hankkiminen pelottaa. Ekokolikollakin on kaksi puolta. Kolikko näyttää myös eriltä, riippuu mistä kulmasta katsoo. Pyöreä, soikia vai suora-kaide. Yksinkertainen asia ratkaistaan kalliisti. Julkista liikennettä ei lähiö-korvessa ole. Polkupyörän kumi oli valmiiksi lutta. Asuinalueeni on "Lapissa", joten kävelin maratoonin.

Tabletin maku oli mauton. Varmaan puristettua riisijauhoa Aasiasta. Kohta vasemman silmän pupilli laajeni ja oikea puoli kasvoista meni turraksi. Sähköhdin ja menin lääkäriin. Onneksi yhteiskunta auttaa. Paranin kuitenkin jo odotustilassa päivystysmaksulla, joten syytä vaivaan ei löytynyt. Jos en myrkyty, niin aika kuulemma parantaa, sanoo lääkäri. Tulosti tekstiä mukaan ohjeeksi. Se oli kyllä suomen kieltä, vaikka välissä oli sanoja muulla kielellä. Lauserakenne oli outo. Tankkasin silmillä kirjaimia ja sanoja, mutta kone ei käynnistyt. Kokonaisten lauseiden täydellistä siansaksaa. Kävinköhän nettilääkärillä?

Alkuräjähdyks tapahtui 13,8 miljardia vuotta sitten. En muista, mitä silloin tein. Kivikausi on kaukana. Ja olihan niitä muitakin kausia, mutta peukutan primitiivisyyttä. Oli mahtavaa halkaista omalla otsalla kalliota. Harrasteiden välissä animistit soittivat luuhuilua. Metsästys karkasi jo keihäänä käsistä. Löytyyköhän kännykän valikosta kivikautisia emojeja? Keltainen pallonaama, kuhmu otsassa. Menneisyys elää historiassa, tiedossa ja muistoissa. Jos mokailit, ei sitä voi muuttaa. Paska juttu! Yksisuuntainen tie, älä siis pysähdy! Jatka eteenpäin!

Teknologiset vallankumoukset vaikuttavat rinnalla. Jos menneisyyden tutkailijoita on uskomisen, teknologia ei aiheuta työttömyyttä tulevaisuudessa. Globaali maailma kehittyi, mutta grillaamme samalla luonnonvarat hiilleksi. Elämme osana murrosta. Sukupolvet ikään kuin heiluvat korsina ajan tuulessa ja muutosvastaisuus kasvaa. Osalla ainakin, "koska eivät omaa riittäviä kognitiivisiä kykyjä", joku sanoo. Kaikki on niin tuoretta ja lähellä, kuin vasta-aiastettu pizza pöydällä. Pörrötä korvantaukset ja alapa hyppimään kuin jänis... tee jumalauta nyt se digiloikka! Pysymmekö samassa tahdissa teknologian kehityksen kanssa?

TE-toimisto ilmoitti avoimesta haussa olevasta virasta: ristiriitaisen tiedon selvittäjä. Kiinnostuin heti ja valmistauduin hakuun huolellisesti. Teroitin lyijykynät valmiiksi. Täytin hakemuksen erittäin ristiriitaisin tuntein eikä minua siitäkään huolimatta valittu. Ilmeisesti löytyi joku vielä ristiriitaisempi kuhhuri kuin minä. Kapuamassa yrittämisen puuhun. Kyynärpäitä saa käyttää! Jos ei ote pidä, niin tippuu. Maailma on kuin suoraan Matrix-elokuvasta ja sen keskeltä halu palata metsään. Muistan, kuinka juoksin taaperona kesällä ilman vaippoja. Tuntee tuulenvire. Teininä minulla oli vihreä lippalakki, jossa luki isoin kirjaimin "Hankkija". Itseasiassa se oli melko ruma lippalakki, keltaisella läpällä, mutta pidin sitä silti. Juoksin se päässäni metsän takana olevalle järvelle mato-ongelle.

TULEVAISUUDEN KEVÄT SUOMESSA

MINUN MATKANI TULEVAISUUSTEATTERISSA

Suomessa on 2 667 uhanalaista lajia. Kadonneet lajit elävät nyt jossain paremmassa maailmassa. Se on ikivihreä mielen Eedeni. Ja sellun viennistä ei tingitä! Luonto köyhtyy ja lapsuuteni metsää ei enää ole. Metsää näkee vain tietokoneen ruudulla. Puita bitteinä vanhoissa kuvissa. Siellä se on kuitenkin todellinen. Elektronit virtaa ja väripisteet vaihtuvat näytöllä. Digitalisaation lihakset pullistelevat ja ne pitävät otteessaan. Ei ne päästä ketään karkuun. Kukaan ei karkuun varmaan enää edes halua, kun ei sitä ehdi ajatella. Nopeassa maailmassa sitä ei edes huomaa kun pitää tavoitella valon nopeutta.

CD oli aikanaan kova juttu. Kehitystä sekin. Bitit ovat jo menneet ihon alle. Ennen olemassaoloon riitti ajattelu. Nykyään ihmistä ei ole olemassa ilman nettinäkyvyyttä. Ihminen on itse uhanalainen laji odottaessaan neljättä teknologian vallankumousta. Fuusioenergiaa tekoälyn singulariteetillä. Palveleeko tulevaisuudessa kone ihmistä vai ihminen konetta. Toivottavasti tekoäly sallii, jotta voimme yhdistyä yhdeksi teknologian kanssa. Lopultakin osaksi universumin energiaa.

Olen jo iso, ja neljäs tai viides teknologian vallankumous on kaukaista tulevaisuutta. Ilmastonmuutoksen jälkeen kaikki muuttuu aavikoksi. Aivan liian vanha. Hampaattomassa suussa olisi paljaat ikenet. Bittidementiassa en muista, missä bittimetsä on! Juoksisin ikuisesti bittiaavikolla ilman bittihousuja. Kompastuisin pieneenkin bittikiveen ja bittipottuvarpaastani lohkeaisi bittikynnenpala. Vapisevissa bittipakaroissa ei bittituulta voi tuntea. Elän tässä maailmassa tätä hetkeä. Jostakin on löydettävä oikea metsä, tuuli ja peruna.

Irtisanoudun itse itsestäni. Myyn kaiken mitä omistan ja ostan rahoilla laivan. Nostan purjeet ja huudan "oi, hiihoi!". Mutta meret ovat tyhjä ja hiljaiset. Seilaan Kantojenmerellä. Tehtävä on haastava, joka puolella karikkokasoja. Ylisuurten koneiden ulostamia oksakönttejä. Ne syö kaiken! Lopulta ajan karille. Siellä on hieno laivani merenpohjassa! Onneksi merellä on saari ja pelastaudun sinne. Saari ei ole elinkelpoinen. Kahdestatoista linnusta enää viisi laulaa. Ajattelen, sukupuutto se uhkaa minuakin. Ei saarelta pääse kukaan pois, vaikka on siivet. Aktivoin alastoman selviytyjän vaiston otsalohkossa. Näin, miten homma tehdään telkkarissa. Syötyäni linnut, huomaan myös marjat ja sienet. Kaupallinen pariskunta, jokamies ja jokanainen on jo käynyt täällä. Paljoa ei jätetty haaksirikkaiselle. Aloitan siis paaston, koska uutta satoa syödään vasta ensi vuonna. Keitän vanhoista lehdistä teetä. Omassa verkko-kaupassa luonnehtisin sen makua "aito vanha klorofylli". Aito kainuulainen puhtaan luonnon tuote.

Allani turpeen sisässä on todellinen metsien monimuotoinen valtatieverkosto. Jokaisella neliöllä useampi kymppitonni kilometreinä sienirihmastoja. Se päättyy Kantojenmeren reunaan. Tämähän on saari! Hörpin teetä ja alan meditoita. Transsissa halaan puita. Yhtään puuta en jätä halaamatta, vaikka vaapun kävellessä saaren reunalta reunalle. Se on ihan helppoa, kun niitä on muutenkin vähän. Koetan myös halata pieniä taimia, mutta koen sen vaikeaksi. Jopa transsissa pelkään katkovani latvat. No, kuluuhan ne päivät näinkin.

Lopulta kynnet kasvavat niin pitkiksi, että onnistun muodostamaan yhteyden maahan. Nyt en vain tiedä, olenko sieni vai puu. Puusieni vai sienipuu. Joka tapauksessa yläosa leveämpi kuin alaosa. Yhdistän verisuonet ja hermoradat osaksi sienirihmastoja. Neuronit aktivoituvat ja allepatia pitää minut hengissä. Haaksirikkaiset auttavat toisiaan. Samassa veneessä kaikki saavat osansa. Nyt harmittaa, että söin ne linnut. Vähitellen iho sammaloituu ja tukka kasvaa naavaa. Tässä näin, näin on hyvä. En aukaise enää silmiäni.

Asko Heikkinen

Aurora Collan

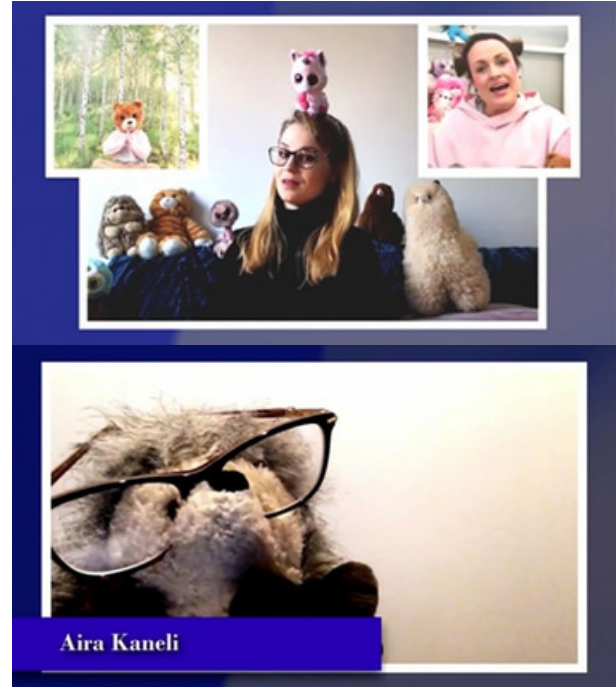
Covid-19 ravisutti maailmaa ja vaiensi esittävät alat. Hiljaisuuden keskellä pohdin tarinaani: Muistin alasteen musiikinopettajan, joka kiusasi luokan edessä ja antoi silti aina musiikista kympin. Kokemus ei rajautunut lapsuuteen, vaan on osa aikuisuutta; Ihmisyys moninaisuus, koko sateenkaaren spektri on hienolle, mutta nuorelle kulttuurillemme vaikeasti hahmotettava asia. Kansakunnan identiteetin ydin on vieläkin piilossa, mikä aiheuttaa kateuden ja alemmuudentunteen tuomaa problematiikkaa varsinkin taidealoilla, erityisesti naisilla on haasteita arvon saamisessa ja sen antamisessa toisilleen. Työskentelen näitä ilmiöitä vastaan luovuus- ja esiintymisvalmentajana, sekä laulunopettajana. Huomaani, yksilöllisyyttä rakastava arvomaailma heijastuu myös kaikkeen taiteeseeni.

Sydäntäni lähellä on taiteilijoiden voimaannuttaminen suuren muutoksen keskellä, joka ei pääty vaikka pandemia loppuu. Koulutuksessa mukana ollut Bettina Malinen kävi laulutunnillani ja sanoi minulle: "Tämä ei ollut vain laulutunti". Valmentava laulunopettaminen onkin harvinaista Suomessa. Helposti unohdetaan, että vaikka kyseessä olisi ammattilainen, hän työskentelee sielullaan.

Ajatellaan, että mitä ammattimaisempaa tekeminen on, sitä kovemmin ottein työntekijää saa kohdella. Se ei ole totta: Mitä lahjakkaampi ihminen on, sitä herkempi sydän. Tämä paradoksi on elintärkeä osa kulttuuria: Se tekee siitä näkemisen ja kokemisen arvoista. Herkkyysarvojen toivoisin tulevan takaisin muotiin. Elo olisi onnellisempaa, eikä onnea tarvitsisi kätkeä edes Suomessa.

Kun maailma on ollut sekaisin, itse olen löytänyt monipuolisuuteni takaisin: Olen mm. alkanut säveltää uudestaan. Lisäksi kirjoitan runoja ja Tulevaisuusteatterin ansiosta olen myös tutustunut käsikirjoittamiseen. Henkisesti laajentavimman osion koin ensimmäisessä periodissa, kun olin käsikirjoittamassa ensimmäistä näytöstä, "Uutisia uuden työn aalloilta". Kirjoitin näytöksestä valtaosan ja lyhyessä ajassa. Tulevaisuusteatterin rehtori, Maarit Peltomaa kehui tekstiäni älykkääksi. Olenkin erityisen kiinnostunut kirjoittamisesta ja olen avoin kaikille yhteistyökuvioille. Toisessa näytöksessä esitin säveltämäni pianokappaleen Bettina Malisen tanssimana ja laulun, jonka sanoitus oli osa Noora Kinnusen runoteosta. Kolmannessa näytöksessä kuvasin Tommi Läntisen haastattelun (haastattelijana Maarit Peltomaa). Editoin sen yhdessä Noora Kinnusen kanssa. Kolmannen periodin aikana olen ollut myös osa Tamorin kehitystyöryhmää, jossa työskentelee eteenpäin koulutusta tulevaa ajatellen.

Aurora Collan

Teatterissa ja musiikissa on mahdollisuus ilmaista ihmisyyttä ilman että tarvitsee näytellä. Tämä kiehtoo minua, sillä arkisissa konteksteissa totuus, tai totuudet, tai niistä puhuminen on usein vaikeaa. Lähtöjäni olen oopperalaulaja ja laulunopettaja (Centria AMK, Metropolia AMK). Olen työskennellyt freelancer-laulajana ja laulunopettajana. Viihdyn kuitenkin huonosti laatikoiden sisällä. Siksi olen laajentanut osaamistani kevyen musiikin puolelle. Mukaan on sen myötä tullut laulujen kirjoittaminen ja luova kirjoittaminen ylipäättään.

Sisäinen maailmani on aina liikkeessä ja luonteeltaan muuntautumiskykyinen. Hahmottelen asioita mielelläni vaietuista tai piilotetuista perspektiiveistä ja pyrin tuomaan kokemaani ja näkemääni ulos. Toivon, että omalta osaltani pystyn heijastamaan elämän monimuotoisuutta ja auttamaan ihmisiä hahmottamaan sitä niin artistina, luovuus-, esiintymis- ja lauluvalmentajana kuin muusikkona ja taiteiteilijänäkin.

 www.auroracollan.com
 collanmusic@gmail.com
    Aurora Collan

Free lancer muusikko ja musiikkipedagogi:
laulutunnit, projektimuotoinen työskentely
oopperayhdistyksissä ja festivaaleilla Suomessa,
Italiassa ja Saksassa

Belcanto Academy,
Opera Studio,
Citta di Pergine Valsugana

Lyric Opera Studio,
Weimar

Kehitystyöryhmä
Tamora

Uusia musiikkijulkaisuja
kevällä 2021

2018

2019

2020

2021

Muusikko (AMK)
Metropolia

Musiikkipedagogi (AMK)
Centria

Viimeisin tutkinto:
LCF Life Coach®,
Valmentamo

Tulevaisuusteatteri
Tamora

Bettina Malinen

Ensimmäinen näytös: Uuden työn maailma

Ensimmäisessä esityksessä oli tarkoituksena tuoda omaa osaamistaan ja sitä mikä on itselle helpointa. Olin siis ajatellut tuoda oman osuuteni tanssi- ja liikeilmaisun muodossa, mutta kun sain selville, että en pääse esityspaikkaan Kuusamoon paikan päälle tartuinkin jo ensimmäisessä haasteeseen ja päätin näytellä puheroolin ja vielä humoristisessa kohtauksessa, mitä en olisi ihan ensimmäisenä nähnyt tekväni. Näyttelin tosin kulttuuri-antropologin roolin, mikä on minulle sinänsä tuttua aluetta koska olen itse etnologi. Oli mukava huomata miten nopeasti opin vuorosanat sekä oli mielekiintoista toteuttaa rooli uudella tavalla etänä Zoom-alustalla.

Oli ilo nähdä luomamme kokonaisuus valmiina ja tuntee, miten taitavista ihmisistä koostuvassa ryhmässä saan oppia ja luoda. Olin tämän ensimmäisen esityksen luomisprosessissa hieman sivummalla ja tuntui, että toiseen esitykseen haluaisin tuoda enemmän omaa panostani ja osaamistani sekä haastaa itseäni ottamalla enemmän vastuuta ja rooleja, jotka ovat itselleni uudempia.

Toinen näytös: Ekologinen jälleenrakentaminen

Toiseen näytökseen Ouluun olin ajatellut mennä paikan päälle.

Tahdoin osaltani tuoda tanssi- ja liikeilmaisua, mutta kokeilla myös käsikirjoittamista, kun minulle tuli visio erästä tämän esityksen teemaan eli ekologiseen jälleenrakentamiseen sopivasta tarinasta. Jaoin tarinan ryhmälle ja se otettiin näytökseen mukaan hyvin keskeiseen osaan. Toin myös tarinaan kauttani syntyneen laulun mukaan. Olen kirjoittanut melko paljon, mutta en ole koskaan käsikirjoittanut. Esitykseen tuomani laulu on myös ensimmäinen julkisesti esitetty laulu jonka olen itse kirjoittanut, säveltänyt ja laulanut. Ajatus, että saan tässä esityksessä tuoda omaa osaamistani sekä minulle tutulla, että lähes täysin uudella tavalla, mikä tuntui koko ajan hyvin elävöittävältä ja kirkastavalta.

Vain muutama päivä ennen esitystä saimme kuulla uusista koronatilanteeseen liittyvistä rajoituksista ja jo käsikirjoitettu esitykokonaisuus oli mietittävä täysin uusiksi. Minulle oli haastavaa luopua kirjoittamistani käsikirjoituksesta ja luoda jokin uusi toteutus esityspäivälle. Käsikirjoittajakollegani Nooran upean tarinastani kirjoittaman kalevaimittaisen runon oli lukenut Aurora Collan ja se oli äänitetty hänen pianokappaleensa (En lentää osaa, pianoversio, säv.sov piano Aurora Collan), ja säveltämänsä ja laulamansa laulun (Kuinka kiittää kaarnakuorta, sanat Noora Kinnunen),

sekä minun luomani laulun (Kiitos luonto, sanat, sävellys ja laulu Bettina Malinen) kanssa, joten päätimme, että ainakin äänite tulee kuulumaan esityksessä. Ja mukana hahmoina olisivat ensimmäisestä esityksestä tuttu nallehahmo ja uusi kettuhahmo, kaikki muu jäi auki ja annoin tilaa improvisaatiolle.

Olin luopunut ajatuksesta että itse esiintyisin kunnes minua kehoitettiin miettimään vielä ja tunsinkin, että minun kuuluu mennä paikan päälle ja tanssia ainakin Auroran pianokappaleeseen, joka oli alunperinkin ajateltu. Kokoustuessamme paikan päälle saapuneen tiimin kanssa huomasimme kuinka sen illan aikana yhdessä loimmekin toteutuksen esityskokonaisuudesta tarinaani ja Nooran runoon pohjautuen.

Tiesinkin esiintyjänä, että yleensä esitys tulee muotoonsa vasta esiintymispaikassa, kun pääsee kokemaan tilan ja sinne muodostuvan energian vaikutuksen.

Sain kokea aivan uskomattoman kauniin ja toimivan yhteisluomisen voiman käytännössä ja loimmekin hienon ja merkittävän esityksen.

Elämä näytti minulle jälleen, kuinka jonkin asian irtipäästäminen tuo tilaa jonkin aivan uudenlaisen luotua näkyväksi ja vielä ihmeellisempänä kuin olisi osannut kuvitella alunperin. Löysin tämän prosessin myötä itsestäni myös uusia tai ehkä ennemminkin unohtuneita puolia, joita aion itsessäni ehdottomasti vaalia ja vahvistaa.

Kolmas näytös: Hyvinvointiyhteiskunnan pelastaminen

Kolmannessa näytöksessä haastoin itseäni ja tein jotain mitä en ole aiemmin koskaan tehnyt eli kuvasin videomateriaalia ja editoin kuvatusta materiaalista yhden videokokonaisuuden. Mirre Calamniuksen ehdotuksesta lähdimme kuvaamaan kotipaikkakuntani Hailuodon upeaan luontoon jälle avaraa maisemaa ja ihmisen kohtaamista luonnon ja toisen ihmisen kanssa. Muuta emme tienneet, kun lähdimme kuvaamaan ja olikin hieno ja pysäyttäväkin kokemus aistia jäällä hiljaisuutta ja kuvata, mitä siinä hetkessä syntyi kauttamme. Oli hienoa kokea luomisen ilo uuden ihmisen kanssa työskennellessä ja luonnon ihmeitä ihmetellessä.

Bettina Malinen, filosofian maisteri, etnologi

Taiteen ja tutkimuksen kautta tahdon tuoda näkyväksi ja koettavaksi ilmiöitä ihmisyydestä, luonnosta ja maailmasta. Herkkyyden, intuition, havainnoinnin ja kuuntelun kautta esiinnyn, luon ja ilmennän. Tahdon omassa elämässäni vahvistaa ja elää yhteyttä luovuuteen ja harmoniaan. Tahdon tukea ihmisiä löytämään omat lahjansa ja muistamaan yhteyden itseensä, kanssaeläjiin, maailmaan ja maailmankaikkeuteen.

☎ 041 4320788

✉ bettina.malinen@gmail.com

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Tanssi- ja liike

Luovuus ja taide on elämäntehtäväni. Erityisesti liikeilmaisuus ja esiintyminen ovat yksi suurimmista intohimoistani, Kehollinen ja nonverbaalinen ilmaisu on minulle hyvin luontevaa. Olen tanssinut lapsesta lähtien eri tanssilajeja ja vapaata liikeilmaisuja ja viimeisen kolmen vuoden ajan olen syventynyt eurytmiaan. Olen esiintynyt paljon sekä ryhmässä että yksin. Olen hyvin ilmaisuvoimainen ja erityisherkkyyden avulla pystyn ilmentämään instrumenttini eli kehoni ja koko olemukseni kautta mitä hienovaraisimpia tunteita, laatuja ja ilmiöitä.

Kuvataide, kirjoittaminen, laulu

Olen hyvin visuaalinen ja rakastan kuvataidetta. Pidän erityisesti runomuotoisten tekstien kirjoittamisesta. Seuraavaksi syvennyn laulamiseen. Tulevaisuusteatterissa kirjoitin, sävelsin ja lauloin ensimmäisen lauluni.

Tutkimus

Olen koulutukseltani filosofian maisteri, pääaineenani etnologia. Minua kiinnostaa luontoyhteys, myytit ja mentaliteetit. Kandidaatintutkielmassani tutkin ekoykyliä ja pro gradussani pyhiin puihin liittyvää perinnetietoa kansanrunousarkiston aineistossa.

Kokemus

Koulutus

Ylioppilas
Voionmaan lukio

Filosofian maisteri, etnologia
Jyväskylän yliopisto

Yleisopintovuosi
Kuvataideopintojen
1. vuosi
Snellman-
korkeakoulu

Tulevaisuusteatteri
Tamora Oy

Carmen Kekki

Miksi Tulevaisuusteatteriin?

Lähdin mukaan Tulevaisuusteatteriin avoimin ja uteliain mielin enkä osannut odottaa oikeastaan muuta kuin luovaa toimintaa eri alojen ammattilaisten kanssa. Koin viime vuoden puolella eräänlaisen "taiteellisen heräämisen" ja sieluni janoaa luovaa toimintaa ja yhteistyötä uusien mielenkiintoisten ihmisten kanssa ja siitä olen todellakin saanut nauttia Tulevaisuusteatterin yhteydessä. En ole varsinaisesti ikinä harrastanut teatteria, mutta tanssiopintojen kautta olen esiintynyt paljon eri tanssiproduktioissa, joten sitä kautta olen tottunut esiintymään. Oma vahvuuteni esiintymisessä on fyysisyys ja kehonhallinta sekä heittäytymiskyky ja tilannetaju. En myöskään vierasta kameran edessä tai takansa olemista.

Kasvua ja kehitystä projektin aikana

Heti projektin alussa löysin niin uusia kuin tuttujakin puolia itsestäni. Uusien, tuntemattomien ihmisten kanssa toimiminen etänä oli aivan uudenlaista minulle, mutta alun jälkeen jokapäiväisistä palavereista ja luennoista tuli rutiinia, johon tottui. Huomasin viikkojen edetessä, että saatoinkin aika estotta esittää ideoitani muille sekä välillä olin "luokan pelle" kun hauskuutin muita erilaisilla tempauksillani teams-palaverissa. Omasta mielestäni itse teams-palaverit ovat olleet jo omanlaistaan "teatteria"... Etätyöskentely ja pandemia-tilanne on koetellut ihmisiä ja tunteet tulevat helposti pintaan. Projektimme on ollut hyvin elämänmakuinen ja jokaisella on ollut yksityiselämässäänkin jos jonkinmoista haastetta, myös minulla. Tulevaisuusteatterissa mukana oleminen on kasvattanut minusta rohkeamman persoonan, joka uskaltaa kokeilla uusia asioita pelosta huolimatta. Uskallan unelmoida ja visoida sekä toteuttaa itseäni vapaammin. Olen kiitollinen tästä matkasta, jonka olen saanut kokea upeiden ihmisten kanssa.

Ensimmäisessä näytöksessä ajattelin tuoda esille tanssi-juuttani, koska se on vahvuuteni, mutta lisäksi päädyin haukkaamaan aika ison roolin myös käsikirjoitustiimissä ja myös esiintyjänä omien tekstien rooleissa. Heitin ilmoille idean myös ensimmäisen näytöksen toteuttamisesta uutisteemalla, joka sitten olikin lopullinen formaatti. Yhteistyö käsikirjoitustiimin kanssa oli hauskaa, idearikasta ja lennokasta. Nautin kun sain tuoda ideoitani esille ja toteutuspuolikin lähti rullaamaan kevyesti kun tartuin toimeen. En odottanutkaan itseltäni täydellisyyttä vaan pääasia oli se, että sai asioita aikaiseksi siinä nopeassa aikataulussa, mikä meille oli annettu.

Yksi pääroolini on ensimmäisessä ja toisessa näytöksessä ollut "nalle". Ensimmäisessä uutisaiheisessa näytöksessä kerrottiin nallen tarina, jossa hän väsy kaikkien miellyttämiseen. Nallen arvoja on hyvinvointi ja kaikkien olentojen tasapaino. Hän on herttainen ja vekkuli kaveri, joka ei pelkää tunteita ja niiden näyttämistä. Nalle esiintyi myös sivuroolissa toisessa esityksessä yhdessä ketun kanssa.

Kolmannen näytöksen teon yhteydessä koin henkilökohtaisessa elämässäni sen verran isoja muutoksia, että päätin suosiolla jäädä taustalle sivustaseuraajan rooliin ja katsoa, mitä muu tiimi saakaan aikaiseksi. Minulle se onkin haastavinta "luovuttaa" ja olla "vain" sivustaseuraaja, mutta tässä haastavassa vaiheessa elämää se tuntui oikealta ratkaisulta.

Carmen Kekki,

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Suurimmat henkilökohtaiset tavoitteeni on kehittyä moniammatillisessa yhteistyössä ja verkostoitua luovalla alalla. Haluan työn puitteissa ilmentää myös arvojeni, jotka ovat mm. ekologisuus, luovuus ja tasa-arvo.

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Tanssi ja liike

Olen aina nauttinut tanssimisesta, liikkumisesta sekä esiintymisestä. Olen opettanut päätyökseksi tanssia eri ikäisille harrastajille jo yli 10 vuoden ajan ja laajosaamiseni on monipuolinen. Tanssi on minulle ensisijaisesti ilmaisumuoto, mutta sillä sattuu olemaan erittäin suotuisat vaikutukset myös kehon ja aivojen toimintaan. Kehoni liikkeelle laittaminen on tärkeä osa hyvinvointiani ja haluan inspiroida muitakin tekemään ja kokemaan samoin.

Kuvataiteet

Olen pienestä asti pitänyt piirtämisestä ja kävin nuorena mm. kuvataidelukion, jolloin valokuvaus oli yksi intohimoni. Nyt aikuisiällä olen uudelleen rakastunut taiteen tekemiseen ja opiskelen kokeilevan kuvataiteen perusopintoja Oulu-opistossa. Lisäksi valmistan mm. tilaustaideteoksia ja olen järjestänyt pari pientä näyttelyä, joissa olen esitellyt maalauksiani. Pääni tulvii yleensä luovia ideoita, joista murto-osa etenee toteutuksen asteelle. Minulle ominainen tapa tehdä taidetta on intuitiivinen.

☎ 050 5454951

✉ carmenkekki87@gmail.com

📷 @carmenkekkiart

Kokemus

Ravintola-alan palvelutyöt

Esitanssija,
Midnight productions

Tanssinopettaja,
Tanssikoulu Sulava

Liikunnanohjaaja,
Pole4fit

Liikunnanohjaaja,
Vertical club
Tanssinopettaja, Helsingin
tanssiopisto

Tanssinopettaja, Vuolle-opisto

Tanssinopettaja,
Tanssitalo

Työpaikka

Työpaikka

Työpaikka

2000 01 02 03 04 05 06 07 08 09 2010 11 12 13 14 15 16 17 18 19 2020 21

Ylioppilas,

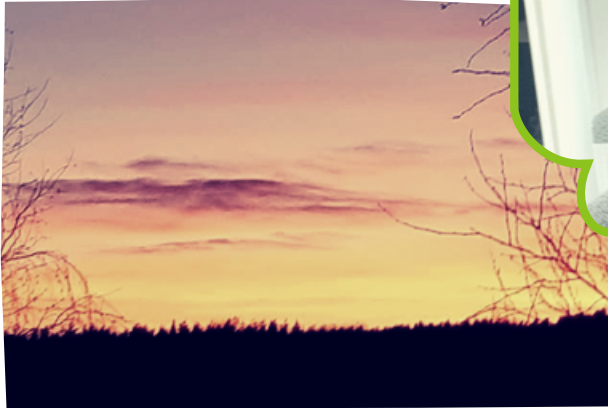
Helsingin kuvataidelukio

Tanssin
erikoiskoulutus,
Footlight

Tanssinopettaja amk,
OAMK

Aivoterveystieteiden erikoisopinnot,
Lapin amk
Kuvataiteen perusopinnot, Oulu-opisto

Koulutus

Hanna Jankkari

**Markkinointia luovuudella ja taidolla:
yhdessä eteenpäin...**

Markkinointia tehokkuudella ja taidolla.

Olemme luoneet markkinointia uusin silmin projektissa, jossa teatteria on rakennettu nopealla aikataululla. Tuotimme sisällöt itse ja jokainen osallistuja on tuonut oman ammattitaitonsa ja osaamisen mukanaan palasena markkinointiin.

Olemme tuoneet itsemme näkyväksi monitahoisella tekemisellä, jossa sisältö ja tekemisen suunta on tapahtunut nopeasti muuttuvassa ympäristössä. Tekeminen on ollut monipuolista ja haasteita täynnä, siltikin vaikeuksien kautta olemme pääseet voittoon.

Moni osaajien joukko jossa ammattitaito ja rautaiset ammattilaiset saavat ryhmässä ihmeitä aikaan.

Markkinointitiimissämme oli yhteisen sävelen sinfonia. Löysimme yhdessä punaisen langan ja työnjakomme oli toimivaa kaikissa projekteissa. Koin suurta ylpeyttä ja onnistumisen riemua, sillä tiimissä työskentely ja ajatusten pallottelu sujui kuin leikki. Noora. K., Noora. S., Hannelen sekä Lauran kanssa ideamme lensivät ja tehtäväkenttämme oli selvä.

Luovuuden sekä visuaalisten kokonaisuuksien luonnin hoitivat Noorat ja Hannele kaikessa, mikä on näkyvää. Lauran kokonaisvaltainen tuki ja turva ja luovat ajatukset ja tavat ovat olleet kantava voima.

Mottomme onkin: yhdessä olemme vahvempia.

Ylitin myös itseni ja sain antaa palan näyttelijän roolista ensimmäisessä näytöksessä. Se onkin sitten ihan oma juttunsa.

Oma matkani tulevaisuusteatteriin

Korona-aika sai minut haastamaan itseni moneen mukaan, oppimaan sekä oivaltamaan uusia asioita.

Matkani alkoi marraskuussa matkailumuotoilulla ja kipinä paloi veressäni ja halusin oppia lisää digitaalisuutta ja nopeaa tuotantoa erilaisin eväin. Tieni kulki tulevaisuusteatteriin ja minä, yrittäjä ja tuottaja, olenkin teatterin ja taiteen taitajien kanssa yhdessä uusien asioiden äärellä.

Tähän matkaan on mahtunut tunteiden paloa, nopeampaa reagoitakykyä ja oman ammattiympäristön terästyymistä. Tähän matkaan ehdottomasti ovat kuuluneet kivet ja karikotkin, jotka koen tekemisen vahvistamiseksi ja uuden oppimisen kanavana, jonka lopputuloksena moniulotteinen matka on opettanut ja vahvistanut omaa tekemistä yrittäjänä ja osajana.

Näiden kuukausien aikana olen oppinut ymmärtämään digitaalisuuden sekä virtuaalisen maailman kanavien monipuolisuuden ja tekemään uudella tavalla töitä. Nopeaa tuottamista sekä pienessä aikaraamissa että monipuolisessa ja erilaisuuksia korostavassa työryhmässä. Tämä on opettanut mahdollistamaan myös sen, kuinka voin antaa itsestäni myös muille enemmän, ammattitaitoani ja tietoa nopeasta luovuudesta ja tekemisestä. Olen oppinut heittäytymään erilaisiin rooleihin ja epämukavuusalueiden ulkopuolelle haastamaan itseäni. Tämä matka on antanut paljon uusia ystäviä ja kehittänyt minua ihmisenä. Kiitos.

Hanna Jankkari,

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Löytää uusia tapoja tuottaa ja kehittää erilaisia tuotantoja markkinoille. Löytää uusia tapoja tuotannon tekemiseen muuttuvassa maailmassa. Nopean toiminnan tekemistä digitaalisuuteen kautta kulttuuria ja elämyksiä uudella levelillä. Uuden oppimista ja ymmärrystä muuttuvassa maailmassa. On halu kehittää omaa toimintaa uusille epävarmuusalueelle. Haluan olla kehittämässä aivan uutta tarinaa uusilla tavoilla ja hyvällä yhteisöllä. Halua mennä elämässä uutta kohden hyvää tuottaen. Olen valmis laittamaan itseni uusien asioiden käsiin.

0503884474
hanna.jankkari@eventheaven.net
Facebook /linkedin /Instagram

TULEVAISUUSTEATTERI

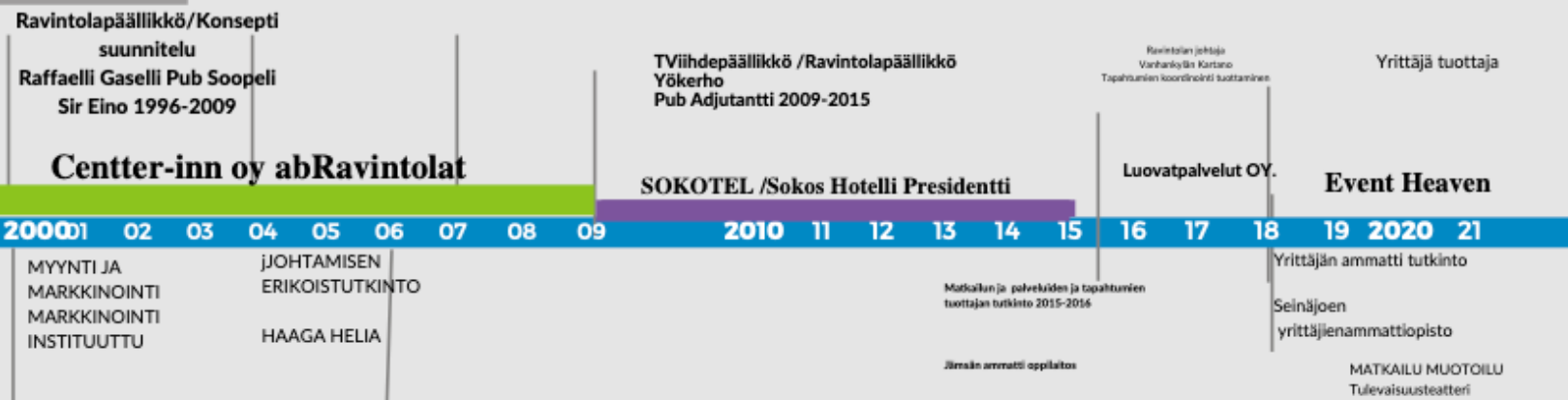
OSAAMISALUEET

Ammattitaitoni on tapahtumien suunnittelu, tuottaminen ja toteuttaminen ja niissä olen elementissäni. Intohimoni on tuottaa palvelua asiakaslähtöisesti suurella sydämellä. Olen aina ollut henkilöstö keskeinen johtaja ja tekijä. Olen rakentanut meriittejä ravinto-alalla erilaisilla tehtävillä. Olen tekijä tuottaja toteuttaja. Hallitsen henkilönhallinnan ja talouden, johtamisen, koordinoimisen, projektisuunnittelun. Monessa sopassa keitetty tekijä.

KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Palvelumuotoilu näkyväksi asiakkaalle. Tapahtuma ja palvelumuotoilun yhdistämisen yhdeksi. Uusien tapojen vieminen käytäntöön. Matkailun ja tapahtuman yhdistäminen konkreettiseksi työvälineeksi. Haluan olla mukana rakentamassa uudenlaista työ kulttuuria ja tapoja toimia. Olen valmis jakamaan omaa uuden oppimista muille ja toivottavasti saan myös tuoda uudenlaisia näkemyksiä liiketoiminnalle. Olen kiinnostunut tekemään uusia tapoja uudella tavalla käytäntöön.

Kokemus

Koulutus

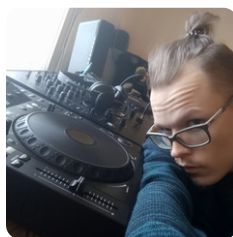
Kuvataiteilija kuumatkalla

Hain tulevaisuusteatteriin mukaan silkasta uteliaisuudesta, sillä minua kiinnosti minkälaisia uusia mahdollisuuksia koulutus tarjoaisi minulle. Olen ollut mukana erilaisissa kulttuurialan töissä ja nyt sain kosketuksen myös mielenkiintoiseen teatterialaan. Verkon kautta käytävä, ajasta ja paikasta riippumaton koulutus sopi minulle loistavasti, koska perheellisenä sain sijoittaa opiskeluhetket joustavasti omaan elämänrytmiin sopivaksi.

Graafisen suunnittelijan roolissa sain suunnitella jokaiseen näytökseen markkinointimateriaalia erilaisiin alustoihin yhteistyössä tehokkaan markkinointitiimin, **Laura Grönqvistin** ja **Hanna Jankkarin** kanssa. Loin TulevaisuusTeatterille oman Twitter-tilin ja markkinoin tapahtumaa siellä, kokeillen liikkuvan kuvan yhdistämistä mainontaan. Viimeisen näytöksen valmisteluissa koin valaistumisen videoeditoinnin puolella.

Ensimmäisen näytöksen, "Uutisia uuden työn aallolta", julisteessa käytin olemassa olevan brändiohjeiston mukaisia värejä ja **Asko Heikkisen** ja **Nina Lemanin** suunnittelemaa TulevaisuusTeatterin logoa, jota halusin korostaa visuaalisesti näyttävillä elementeillä; lisäsin julisteeseen reippaita sivelti-menvetoja sekä aaltokuvion 2. näytöksen nimen mukaisesti. Juliste itsessään toimi flyerinä Mokka-ketussa, Kuusamossa.

Toisen näytöksen "Kohti sydämen luontoa", graafisissa materiaaleissa saimme käyttää **Bettina Malisen** ystävän, **Niko Lehtiniemen**, valokuvaa Bettinasta pohjana. Tein valokuvan pohjalta visuaalisesti mielenkiintoisen vesiväriteoksen, joka mielestäni sopi hyvin TulevaisuusTeatterin toisen näytöksen teemaan. Tähän näytökseen sain suunnitella myös tulostettavan, A4-kokoisien käsiohjelman Cafe Albertiin.

Kolmanteen näytökseen "Kuuleeko maa? Haloo, häh?!" suunnittelin näytöksen nimen pohjalta hieman scifi & punk -henkistä grafiikkaa mainoksiin ja julisteeseen. Totesimme kuitenkin myöhemmin taitavan ystäväni, **Noora Kinnusen**, kanssa, että täysin virtuaalisessa esityksessä julistetta ei tarvittu, vaan keskityimme enimmäkseen monipuoliseen somemarkkinointimateriaaliin, joka lähti maailmanvalloitukseen Twitterin, Facebookin ja Instagramin avulla.

Kolmannen näytöksen valmisteluissa kokeilin myös videoeditointia DaVinci Resolve -ohjelmalla ja tein virtuaaliesitykseemme videointron ja lopputekstit **Walter Karilan** hienon sävellyksen pohjalta. Koostin näytökseemme myös lyhytfilmin "Hetkinen, avaruuspölyä ilmassa" jo olemassa olevasta TT:n materiaalista. Lyhytfilmi kuvasi miltä maan tv-ohjelmat voisivat näyttää, kun satunnainen avaruuskanaasurffari vaihtaa kanavia ja häiritsee lähetystämme avaruuspölyllään. Tein myös monitaurimme **Santtu Käkösen** loistavalle punk-kappaleelle "Kuuleeko Maa? Haloo, häh!?" musiikkivideon, joka ajan puutteen takia jäi pelkistetyksi lyriikkavideoksi. Ehkäpä palaamme musiikkivideon tekoon myöhemmin...

Viimeinen näytös tarvitsi osallistujia StreamYardin katsomoon ja liityin "ulkoavaruudesta" mukaan ketun, lohikäärmeen ja muiden katsojien joukkoon yhdessä rohkean TulevaisuusTeatterin johtajan, **Maarit Peltomaan** johdolla. Vaikka jännitys oli käsinkosketeltavaa, **Laura Grönqvistin** ohjaama kolmas näytös sujui hienosti!

Opin koulutuksen aikana lisää sekä ryhmätyöskentelystä monenlaisissa vuorovaikutuksen kentissä että yhteistyön mahdollisuuksista monitahoisen projektin parissa. Selvisimme monenlaisista karikoista ja yhteistyöllä saavutimme hienoja asioita. Jaoimme ryhmänä niin murheet kuin ilon aiheetkin. Sain koulutuksen aikana tehdä ja kokeilla asioita joita en ehkä muuten olisi tullut tehneeksi.

Parasta koulutuksessa oli tutustua mahtavien tyyppien kanssa sekä verkostoitua osallistujien ja luennoitsijoiden kanssa. Löysin uusia ystäviä, joiden kanssa tulemme varmasti tekemään yhteistyötä tulevaisuudessakin. Mieleen tulevat jäämään myös monenlaiset hullunkuriset hetket, jolloin olemme olleet tikahtua naurusta.

 hanneleharald
 hanneleharald
 @HanneleHarald
 www.hanneleharald.com
 hannele.harald@gmail.com

Hannele Harald, Kuvataiteilija (AMK) - Tradenomi (AMK)

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Pidän monipuolisesta työstä, jossa pääsee toteuttamaan, haastamaan ja kehittämään itseään.

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Visuaalisuus

Valokuvaan, maalaan ja teen graafista ja visuaalista suunnittelua. Minua inspiroi erityisesti luonto ja sen isot ja pienet ihmeet sekä sattumanvaraisuus. Olen tehnyt kuvankäsittelyä, julisteita, mainoksia, verkkosivuja sekä kirjankansia. Jokaisesta suunnittelutyöstä oppii kuitenkin aina lisää ja halu kehittyä taiteilijana vie minua eteenpäin. Olen pitänyt yksityisnäyttelyitä sekä osallistunut useihin ryhmänäyttelyihin. Tällä hetkellä minua kiinnostaa myös sisällöntuotanto ja videoeditointi.

Tietotekniikka

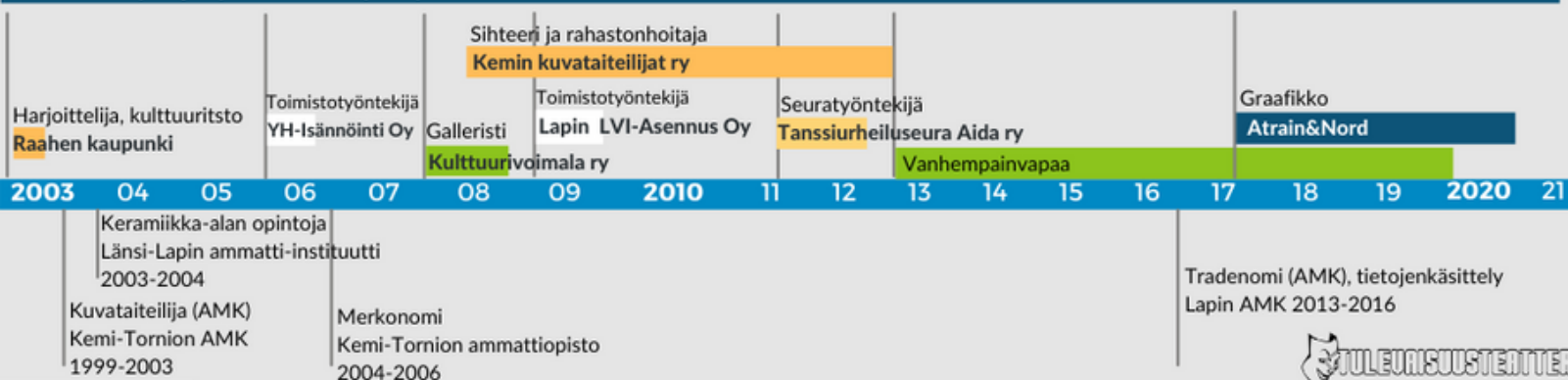
Kokosin ensimmäisen pc:ni osista 1998 ja olen sen jälkeen pitänyt tätä taitoa ajan tasalla aina oman kokoonpanon päivitysten myötä. Osaan asentaa käyttöjärjestelmän sekä tarvittavat ohjelmat. Vietin lapsuudessani aikaa C64:n parissa eikä kipinä tietokonepeleihin ole vielä kukaan kadonnut, seuraan mielenkiinnolla uusien laitteiden kehitystä. PC-pelikoneen lisäksi hyllystä löytyy useamman sukupolven konsoleita sekä lautapelejä.

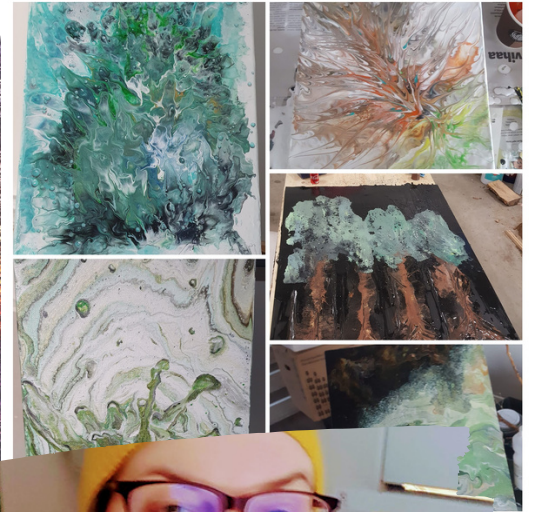
Tunnustan olevani myös kirjaston suurkuluttaja.

Kokemus

Yksityis- ja ryhmätaidenäyttelyitä

Laura Grönqvist

**Uuden oppija,
hyppäsin tähän projektiin mukaan täysin uteliaisuudesta,
halusta kokeilla jotain erilaista!**

Projektissa mukana ideoimassa, visionistina ja ryhmän johtajana.

Markkinointi ja tapahtumatuotannon tehtävät ja projektin vetäminen, joihin halusinkin perehtyä ihan käytännön työssä ovat olleet ehdottomasti vahvuuksiani tässä projektissa.

Ennen ensimmäistä näytöstä markkinointi ja sen koko kokonaisuus täytyi aloittaa tyhjästä ja nopeasti.

Digitaalisten alustojen hallinta sekä monipuolisten työvälineiden ja tapojen nopeasti sisäistäminen ovat tässäkin olleet vahvuuksiani.

Osaan käyttää monipuolisia taitojani työyhteisön, tiimityöskentelyn ja projektin hallinnan hyväksi. Ravintola-ala on opettanut minulle paineensieto- ja muuntautumiskykyä, joskus nopeastikin muuttuvissa ympäristöissä.

Tämä on opettanut minulle tiimityöskentely- ja johtamistaitoja sekä sosiaalisia taitoja.

Rauhallisuus ja kuuntelutaito tekevät minusta hyvän tiimin jäsenen.

Parhaat ominaisuuteni ovat päättäväisyys ja ongelmanratkaisukyky. Tässäkin projektissa koen, että nämä ominaisuudet auttavat toimimaan työyhteisössä erilaisten ihmisten parissa.

Vahva tiimi on mielestäni sellainen, jossa jokaisen henkilökohtaiset parhaat piirteet saadaan tuotua esiin. Ketään ei tarvitse nostaa yksilönä jalustalle, mutta jokaisen osaamiselle ja vahvuuksille on annettava tilaa sekä kunnioitusta.

Tämän projektin aikana minusta on kuoriutunut myös kuvataiteilija, valokuvaaja, digitaalisen teatteriproduktion ohjaaja, markkinoinnin sisällön tuottaja sekä tapahtumakoordinaattori.

Uuden oppija, hyppäsin tähän projektiin mukaan täysin uteliaisuudesta, halusta kokeilla jotain erilaista!

Minulle elämä on jatkuvaa oppimista. Uskon vahvasti siihen, että yksilön voima, kyvyt ja piilotetut talentit tulevat parhaiten oikeuksiinsa mahtavan tiimin tuella.

Kokemus koostuu aina ketjusta tapahtumia, jotka herättävät kokijassaan tunteita. Kun kohtaamme nämä kokemukset eri näkökulmista, parannamme näin oppimisen, jakamisen, empatian ja ammattitaidon jakamisen keinoin maailmaa ympärillämme, jolloin kokemus yhdessä tekemisessä, uuden oppimisessa tai elämän oivalluksissa on aina voimakkaampi.

Uskon vahvasti siihen että jokainen kohtaaminen, ihminen ihmisenä voi muuttaa maailmaa paremmaksi.

Heittäytyminen, uusien asioiden äärelle on minulle mahdollisuus kokea ja nähdä maailmaa uusista näkökulmista. Siksi heittäydyin tähänkin projektiin mukaan avoimin mielen ja uteliaalla asenteella.

Toivoin tämän projektin tuovan minulle konkreettista osaamista ja kokemusta markkinoinnin, tapahtumantuottamisen sekä uuden luomisen näkökulmiin.

On ollut ilo löytää itsestään uusia puolia, tutustua erilaisiin mahtaviin tyyppeihin ja huomata taas kerran, että ulkopuolelta itselle asetetut raamit ja kehykset eivät tarkoita sitä että niiden pitää rajoittaa tekemistä tai estää sitä.

Voimme omalla tekemisellämme ja asenteilla luoda juuri sellaisia asioita ja ammatillista osaamista jota oikeasti haluamme tehdä ja oppia.

Laura Grönqvist,
Ravintola-alan moniosaaja.

Merkonomi, palvelumuotoilu, markkinointi ja tuotekehitys.

Haluan olla tulevaisuudessa visionisti ja visualisti, moderaattori. Kehittäjä, oppija ja uudistaja.

☎ 050 321 42 32

✉ lauragrönqvist@msn.com

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

TIIMITYÖSKENTELY

Asioiden tekeminen ja analysointi, ideoiden palloittelu, "sparrailu" muiden kanssa sekä ihmisten parissa työskentely on minulle tärkeää.

Opiskelu ja itseni kehittäminen on iso osa identiteettiäni ja onkin ilo ja onni oppia uusia asioita ja kehittyä niin ammatillisena kuin itsenäisenä persoonana.

VISUAALISUUS

Valokuvaus, sisustaminen, asettelu. Kauniit lautasannokset, ihanat maisemat, värit, muodot ja valot.

Tapahtumat, kulttuuri, musiikki, ravintolamaailma.

Luonto ja eläimet

Asko Heikkinen

Asko Heikkinen

KUVATAITEILIJÄ, VISUAALINEN VIESTIJÄ JA KÄSITYÖLÄINEN

Olin syntyessäni luonnonlapsi luonnon omassa prosessissa. Sittenmin perheeni, ympäristö ja yhteiskunta tavoitellessaan haluttua päämäärää ja ominaisuuksia, saivat minut ajautumaan taiteen pariin. Jotakin päätin ehkä itsekin. Maanviljelijäperheen nuorimmaisena, hengen kulttuuriviljelyn lisäksi kasvoi samalla ihmettely, kummastelu sekä käsillä tekemisen taito. Ne ovat evääni tänäkin päivänä.

Elän tässä maailmassa, luultavasti. En digitaalisessa, enkä virtuaalisesti. Mieluisimmat työvälineeni ovat kirves ja teräskärkinen mustekynä.

✉ cascofi@yahoo.com

Kokemus

Taiteellinen toiminta

1990 91 92 93 94 95 96 97 98 99 2000 01 02 03 04 05 06 07 08 09 2010 11 12 13 14 15 16 17 18 19 2020 21

Kaunotaiteiden
opinnot

Visuaalisen viestinnän
opinnot

Käsityöalan
opinnot

Yrittäjän
ammattitutkinto
Projektiosaamisen
asiantuntijakoulutus

Koulutus

Minun matkani Tulevaisuusteatteriin

Odotin vastausta kokonaan toiseen koulutukseen Oulussa, kun sain tietää Tulevaisuusteatterista. Koulutus, johon olen hakenut, siirtyi kuitenkin haamaan tulevaisuuteen, joten luin vielä kerran Tulevaisuusteatterin koulutuksen kuvausta, enkä hakenut. Esittävän taiteen koulutus kahdessa kuukaudessa? Verkkototeutuksena?

Ajatus oli niin ristiriitainen, että se alkoi vetää puoleensa, kunnes vetikin. Ja vedin puolisonikin mukaan. Kirjoittaessani tätä, sulattelen yhä kokemusta ja opiskelen nyt sitä Kriisi- ja traumatyötä, johon ensin hain. Sain kaksi karpästä yhdellä iskulla, vaikka ensimmäinen karpänen väisteli.

Tulevaisuusteatterissa sain ideoita ja suunnitella logoa ja sen pohjalta t-paitaa yhdessä taiteilija-puolisoni Askon kanssa, joka piirsi ja toteutti sen digitaalisesti. Sain hoitaa viestinnän ja kilpailutuksen eri painotalojen välillä sekä neuvotella hinnan, yhdistää Tuulan hankkiman sponssin (Verman: B12-vitamiini Muistin tueksi) t-paitojen jakeluun paikan päälle esityksiin sekä postitukseen.

Sain 1. näytöksessä roolin uutisankkurina Ritun kahvilassa puolisoni ja tyttäreni rinnalla, ihmetellä budjetin kiemuroita Tuulan kanssa koko Tulevaisuusteatterin 60 päivän ajan, rakentaa orastavaa yhteistyötä 2. esityksessä Bettinan, Carmenin ja Walterin kanssa sekä ideoita, valokuvata ja tehdä taustat Askon piirtämiin luonnoksiin yhteen esityksen kohtauksista ja ripustaa lopuksi Askon kanssa pienen näyttelyn luonnoksistamme Kahvila Albertin ikkunoihin.

Ennen 3. näytöstä äkkäsimme Kahvila Albertissa dataprojektorin ja hoidimme Askon kanssa näytöksen paikallisen mainonnan ja pyörityksen kahvilassa, ja saimme todistaa isolta screeniltä myös omaa teostamme Genesis, joka sisältää minun videokuvattua taideterapeuttista maalausta ja Askon digitalisoitua piirrosta ja freeware-ääntä, ajanpuutteen vuoksi.

Yhteistyömahdollisuus kahvilan ja entisten tulevaisuusteatterilaisten välillä jatkuu ja siellä mm. mittaillaan jo seiniä ja pohditaan taidekahvila-toimintaa. Kiitos, Markus, Ella ja Kaneli ja Albert Boutique Cafe & Hotel, Oulu! Kiitos Tamora ja kaikki tamoralaiset! Ja nyt korkkaamme 1. näytöksen päätteeksi saamamme minikuoharit!

Nina Leman

VANHA KOIRAKIN OPPII

Räätälöity toiminnallisuus ja luovuus

Koko työkaareni ajan olen ammentanut voimaa nuoruuden taideopinnoista sekä yliopistollisista ilmaisu- ja teatterioinnoista, jotka olen päivittänyt tälle vuosituhannele. Ohjatessa, opettaessa ja kouluttaessa käytän luontaisesti toiminnallisia ja luovia menetelmiä.

Osallistava taidetoiminta

Olen ruohonjuuritason toimija. Olen mahdollistanut lapsille ja nuorille sekä erityisryhmille ja maahanmuuttajaperheille pieniä ikkunoita siihen maailmaan, mitä itse näin ja koin nuorena. Miten avataan silmät ja herkistetään aistit, miten ilmaistaan kokemus ja miten jaetaan se muille. Kyllä, lapsetkin osaavat osallistua rakentamaan taidekriittikiin ja näyttelytoimintaan!

Kulttuurisensitiivisyys

Nuoruusvuosista lähtien olen opiskellut ja työskennellyt useissa eri kulttuureissa ja tehnyt vapaaehtoistyötä mm. katulasten parissa pitkäjänteisesti. Kulttuurienvälisen viestinnän opinnot sekä omakohtaisesta kokemuksesta syntyneet kulttuurisensitiivisyys ovat mahdollistaneet onnistuneen kokemuksen myös maahanmuuttajatyöstä. Myös kulttuurien sisällä on kulttuureja, ja ihmisissä useita kulttuureja!

Mielen hyvinvointi

Olen aina työskennellyt mielen hyvinvoinnin ja mielenterveyden alalla tietoisesti, mutta ymmärtämättä sitä. Vasta oma pysähtyminen omien arvojen ääreen synnytti ymmärryksen. Nyt on oikea hetki kouluttautua mielenterveyden ammattilaiseksi.

on
 ✉ nina.leman@yahoo.com
 ei ole

Kokemus LUOVA ALA

Kuvataide
 Nukketeatteri
 Luonnonsuojelu
 Costa Rica, katulapsityö

Kuvataiteellinen toiminta
 ja työ ryhmissä ja yksin

Lausuntataiteellinen
 toiminta ryhmässä ja yksin

Itsenäinen taideterapeuttinen työskentely ja ryhmät

Lauluharrastus ryhmissä, kuorossa ja yksin

Draama
 Nukketeatteri
 Tanssi- ja liiketerapia
 Musiikkiterapia,
 ryhmissä ja yksin

Lasten ja nuorten ja
 perheiden kansainvälinen
 taideleiriohjaaja

1984-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-2000-01-02-03-04-05-06-07-08-09-2010-11-12-13-14-15-16-17-18-19-2020-21

Kuvataideopinnot

Puheviestinnän opinnot
 (Puheopin tutkinto 1993)

Televisioesiintymisen
 koulutus akateemisille

Käsityöalan opinnot
 Projektiosaamisen
 koulutus

Draamakasvatus
 Projektiosaamisen
 asiantuntijakoulutus
 Yrittäjän
 ammattitutkinto

Taidekoulu MAA:n
 rakentaminen opiskelijana
 ja työntekijänä

Koulutus LUOVA ALA

Noora Kinnunen

Miksi lähdin mukaan Tulevaisuusteatteriin?

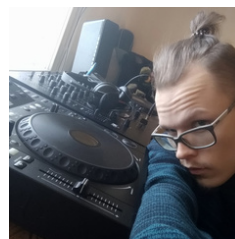
Epäroin hakea koulutukseen, koska aluksi se ei vaikuttanut minulle sopivalta. Koulutukseltani olen luonnontieteiden opettaja, joten ajattelin olevani liian tieteellisellä uralla luovien alojen koulutukseen. Opettajuus kuitenkin vaatii ensikädessä luovuutta. Myös koulutuksen projektityöaspekti kannusti minua liittymään mukaan, koska suurimmaksi osaksi olen tottunut työskentelemään yksin, ja tiesin ryhmätyötaitojen olevan tärkeä ja itselleni jokseenkin vieras osa työelämää. Halusin lisäksi herätellä taiteellista puoltani, jota olin laiminlyönyt yliopisto-opintojeni aikana. Kuka tietää, ehkä sittenkin kääntäisin kurssini tieteen maailmasta taiteen suuntaan? Voisinko jotenkin yhdistää ne keskenään?

Pohjimmiltaan Tulevaisuusteatteriin hakemisen taustalla minulla oli uteliaisuus sekä haluni oppia uutta ja kehittää jo osaamiani taitoja. Olen aina halukas kokeilemaan ja kokemaan, koska itseni kehittäminen on minulle äärimmäisen tärkeä ydinarvo. Mitä olen ja mitä saan, jos en edes yritä?

Roolini näytöksissä

Ensimmäisessä näytöksessä aloitin työskentelyn markkinointitiimissä, jossa päivitin sosiaalisen median julkaisuja ja osallistuin niiden visuaaliseen ulkomuotoon. Siirryin kuitenkin pian näistä tehtävistä editoimaan näytöksestä tehtyä videota, kun päätimme ryhmässä esityksen koostuvan sekä valmiista videosta että livestreamista. Videon tekeminen tuntui itselle hyvin omalta tekemiseltä, johon innostuin omistamaan aikaani ehkä liikaakin - vapaa-aikaa videon muokkauksen lisäksi minulla ei juurikaan jäänyt. Nautin kuitenkin itselleni tutusta tekemisestä ja hyödyllisyyden tunteesta, jonka sain työstäessäni videota. Sain rakennetta päivääni ja tunsin olevani tärkeä osa ryhmää.

Toisessa näytöksessä toimin osana käsikirjoitustiimiä, koska halusin elvyttää kirjoitustaitojani. Käsikirjoituksen pohjana toimi satu, joka inspiroi minua kirjoittamaan tarinan pohjalta kalevala-mittaisen runon. Koin, että runoiluun palaaminen oli tervetullutta vaihtelua. Olin kaivannut kirjoittamista. Olin tarkoituksella valinnut tehtäväkseni vain runon kirjoittamisen, koska olin tehnyt edeltävään näytökseen niin paljon töitä, että koin lähestulkoon palavani loppuun.

Luovuutta luonnosta, taitoa tieteestä, osaamista ikuisen oppimisen kautta

Tehtäväni toiseen näytökseen ei siis ollut kovin vaikea eikä vinyt minulta kohtuuttomasti aikaa, mutta huomasin tuntevani oloni pian ulkopuoliseksi ryhmästä. Olen hyvin vaativa itselleni, mikä todennäköisesti oli tämän tunteen takana; koska en toiseen näytökseen uhrannut vapaa-aikaani niin paljon kuin edellisessä, teinkö tarpeeksi? Jätinkö ystäväni pulaan? Joka päivä katsoin vain vierestä, kun muut ryhmäläiset kamppailivat sen puolesta, että näytös onnistuisi ja olisimme siitä ylpeitä. Itse olin vain pieni osa näytöstä, mutta loppujen lopuksi tunsin silti, että inspiroin muita tekijöitä omalla tekemiselläni.

Kolmannessa näytöksessä hoidin markkinointia sekä graafista suunnittelua. Tarkoitukseni olisi ollut tehdä jotakin haasteellista, opetella jotakin täysin uutta. Päädyin kuitenkin tekemään itselleni suhteellisen tuttua hommaa, jonka parissa sain työskennellä uusien ystäväni kanssa.

Vaativuuteni jälleen soimasi minua, kun en haastanut itseäni enemmän, mutta loppujen lopuksi tehtäväni osoittautui henkiseen hyvinvointiini nähden tarpeeksi suureksi työmääräksi, ja olihan markkinoinnin maailma minulle uusi ja vieras osaamisen kenttä, johon halusin tutustua lähemmin. Koin olevani uupunut koko kolmannen näytöksen valmistelujen ajan, ja tein parhaani oman jaksamiseni puitteissa. Pieniä, hauskoja mainoksia oli mukavaa suunnitella, vaikka välillä tarvitsinkin graafisesti lahjakkaamman ystäväni konsultaatiota. Sellaista työtä voisin kuvitella tekeväni jatkossakin.

Kokonaisuudessaan Tulevaisuusteatteri opetti minulle paljon uutta ja hyödyllistä projektityöskentelystä ja luovuuteni esille tuomisesta. Olen onnellinen ja kiitollinen saamistani uusista ystäväistä ja verkostoista sekä siitä, että sain olla yksi niistä elintärkeistä rattaista, jotka saavat koneiston käymään.

Noora Kinnunen

Filosofian maisteri, kemian ja biologian aineenopettaja

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Pyrin aina kehittämään itseäni ja löytämään kehitettävää myös ympäriltäni. Tavoitteeni on luoda parempaa huomista oman osaamiseni kautta.

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Videoiden editointi

Pääasiallinen harrastukseni, jota käytän YouTube-kanavani kehittämisessä ja taiteellisenä ilmaisumuotona musiikkivideoklipailuissa.

Piirtäminen

Lapsuuteni intohimo, jota haluaisin kehittää.

Kirjoittaminen (proosa)

Teinivuosinani kirjoitin innokkaasti proosaa, ja olen päässyt elvyttämään tätä taitoa Tulevaisuusteatterissa.

Luonnontieteet

Olen kiinnostunut luonnonilmiöistä ja syistä niiden takana. Ammennan luonnosta luovuutta.

Videopelit

Toivon, että kiinnostukseni videopelejä kohtaan päästää minut lähemmäs nuorempia sukupolvia.

Ristikot ja ongelmanratkaisu

Mieleni lepää, kun ratkon ristikoita. Samalla kehitän ongelmanratkaisutaitojani.

☎ 044 033 8335

✉ nookinnu@gmail.com

🐦 @

Kokemus

	Puutarha-apulainen (kesätyö, 1 kk)	Ilmaislehtien jakelija		Katujen ja puistojen kunnossapito (kesätyö, 1 kk)		Kouluavustaja (kesätyö, 1 kk)
2010	Kajaanin kaupunki	Jakelumasters Oy	2015	Kajaanin kaupunki	2019	Merituulen ala-aste
	11	12	13	14	16	21

Koulutus

Ylioppilas
Kajaanin lukio

Pedagogiset opinnot
Oulun yliopisto
ja normaalikoulu

Luonnontieteiden
kandidaatti
Oulun yliopisto

Filosofian maisteri
Oulun yliopisto

Ritu Laaksoniemi

Astuin yhteiseen Tulevaisuusteatterin olohuoneeseen epävarmoin askelin. Oppimisympäristö oli uusi ja digitaalisten välineiden käyttö vei alussa energiaa valtavasti. Uskoin, että löydän tällä matkalla itsestäni jotain uutta. Vain taivas on rajana. Kaikki on mahdollista. Teatteri on tarinaa ja ajatusten virtaa.

Ensimmäisessä näytöksessä annoin teatterin käyttöön Kahvila Mokkaetun tilat Kuusamossa. Oli mielenkiintoista seurata tekniikan rakentamista paikan päälle. Mainostamista tein henkilökohtaisesti kertomalla asiakkaille Tulevaisuuden teatterista ja tulevista esityksistä.

Toisessa näytöksessä esiinnyin kettuna. Näytös toteutettiin ex tempore, koska koronarajoitukset estivät yleisön pääsyn. Tunnelma oli käsin kosketeltavissa.

Mokkaketun Ilona -leivos ja kettukeksi

Kaupassakäynnin ohella poikkesin Mokkaettuun. Heti ovelta aistin kahvilan kodinomaisuuden. Ostimme poikani kanssa leivospohvit. Pojalle maistui kuuma kaako kermavaahdolla ja vaahtokarkeilla kera kettukeksin. Miljöö oli kuin mummolassa. Kahvittelun päätteeksi kokosimme yhdessä palapeliä.

Yrittäjän Tulevaisuusteatteri koronakeväässä!

Koulutus tuki vahvuuksia, selviytymistä pandemia-ajassa sekä oman paikan ottamista koronan jälkeisessä tulevaisuudessa, jossa liiketoiminta on muotoiltava uudelleen ja osaaminen ja yhdessä tekeminen nostettava uusille tasoille.

Koulutuksen aikana olen saanut oppia uusia taitoja digimaailmassa.

Koulutus toteutui juuri oikeana aikana minulle, vaikka alussa tuntuikin, että mistä löydän aikaa jokaiseen arkipäivään istua aamupäivät Teamsissa. Supervoimiani ovat mm. periksiantamattomuus, tahdonvoima ja rohkeus. Rohkeasti lähdin projektiin mukaan ja annoin omaa osaamistani.

Olen organisointikykyinen, joten ensimmäisen näytöksen lavastuksessa mukanaoleminen oli minulle helppoa. Yhdessä ideoiden toteutus onnistui hyvin.

Toisessa näytöksessä uskaltauduin lavalle esittämään Kettu-hahmoa. Ylitin itseni ja olen ylpeä meidän yhteisestä aikaansaannoksesta.

Kolmanteen näytökseen otin valokuvan. Olin liveinä esityksessä ja se oli hauskaa.

TulevaisuusTeatteri oli kokemuksena yllättävä, inspiroiva, haastava ja sain itselleni uusia verkostoja, joita voin tulevaisuudessa hyödyntää.

Ritu Laaksoniemi

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Haluan toimia pioneerina ja ennakkoluulottomana edelläkävijänä yritysmaailmassa

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Tilaisuuksien järjestely

Emännöiminen asiakastilaisuuksissa ja kaikki tilaisuuksiin liittyvät järjestelyt; mm. ruokailut, kokoukset, golf-kisat, oopperatilaisuudet, koulutuspäivät, henkilöstön virkistätymispäivät

Lukeminen

aina joku kirja on luettavana

Assistentti

Itsenäinen työskentelytapa johdon sihteerinä. Budjetoinnin, matkojen, kokousten, seminaarien ja toimistopalveluiden asioiden hoito

Tanssi ja musiikki

Saariselän Jänkhällä jytisee
Musiikki on minun energiani lähde

☎ 040 512 8415

✉ kahvila@mokkakettu.fi
www.mokkakettu.fi

Kokemus

Sihteerinä

Toimistosihteerinä

Toimistosihteerinä

Yrittäjänä

JP-Epstar Oy

PSHP, Tampere

Kangasalan
kunta

2.6.2014 Kahvila MokkaKettu

2000 01 02 03 04 05 06 07 08 09 2010 11 12 13 14 15 16 17 18 19 2020 21

Yo-merkonomi, markkinointi
Kemijärven kauppaoppilaitos
1982

Sihteerin ammattitutkinto
Tampereen ammattiopisto 2004

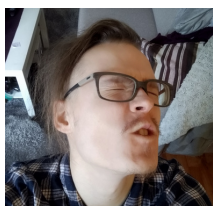
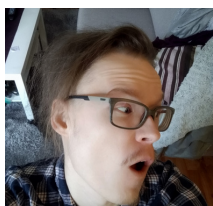

"Toi o vähä tommost, mut tää on kaikki vähä tämmöst"

(sanonnan keksinyt hyvä ystäväni, tekijänoikeudet varattu)

Hain Tulevaisuusteatteri-konseptin pilottiin mukaan empimättä heti kun sen löysin TE-palveluiden sivuilta. Termi "teatteri" hyppäsi ensimmäistä kertaa ikinä TE-toimiston kurssihaun kautta eteeni ja se innosti suuresti hakemaan. Oikeastaan kokonaisuus olisi voinut olla mikä vain missä on termi "teatteri" ja olisin luultavimmin hakenut siihen. Kokonaisuus osoittautui hyvinkin erilaiseksi kuin alunperin sen kuvittelin ja se toimiikin aivan hyvänä esimerkkinä siitä, ettei kannata olettaa asioita joiden lopputuloksesta ei voi olla täysin varma. Toisaalta myös olin hieman epäluuloinen (mutta myös positiivisen yllättynyt), kun sain ennen kurssin alkua postipaketissa kahvikupin, teetä ja kaurakeksejä. Mietin, että kuka panostaa näinä aikoina näinkin paljon kaikkien kurssin osallistujien kestitsemiseen ja vielä ennen koko kurssin alkua? Noh, Tamora panostaa.

Alkuun, kun en tuntenut ketään niin ajattelin, että vetäydyn taustalle tarkkailemaan, mutta ensimmäisen viikon aikana ja etenkin nopeasti sen jälkeen kävi selväksi, että kurssilla on hyvinkin samanmielistä porukkaa, vaikkei läheskään kaikilta suoranaista teatteritaustaa löydykään. Tämä taustojen eriävyys osoittautui ilman muuta voimavaraksi kun aloimme rakentaa ensimmäistä kokonaisuutta "Uutisia uuden työn aallolta", missä alkuun päädyin luonnostelevaan käsikirjoituksen runkoa **Aurora Collanin** ja **Carmen Kekkin** kanssa. Päädyin lopulta tekemään yhden kokonaisuuden kyseiseen esitykseen, mutta pääasiassa yritin antaa muille tilaa työskennellä ja kannustaa heitä siinä. Olen huomannut sen itselleni ominaiseksi työtavaksi. Ensimmäisen näytöksen luomisprosessissa myös löysimme hyvän tekniikan kirjoittaa useamman ihmisen voimin käsikirjoitusta.

Päädyin ensimmäisen näytöksen loppupuolella jonkinlaiseen kokonaisuuden tuottajan rooliin, tekniikan hoitamiseen ja työskentelemään **Noora Kinnusen** kanssa leikkauspuolella assarina. Hommia Noora ei minulle pahemmin antanut, sillä hän hoiti kaiken täysin ammattilaisena itse, mutta antoisia keskusteluhetkiä hänen kanssaan sai aikaan sitäkin enemmän. Ensimmäisen näytöksen jälkeen ja toisen näytöksen ("Kohti sydämen luontoa") alkupuolella olin aika varma, että haluaisin yrittää ottaa hieman rennommin. Vääripä siis veikkasin, kun tuottajan hommiin aloin. Jos koskaan olen ajatellut, että mikään kulttuurellinen kokonaisuus hoitaa itsensä maaliin kuin itsestään, niin olen ajatellut aivan kovin päin mäntyä. Hyvä opintokokonaisuus siis. Kolmanteen näytökseen en ensin meinannut tehdä oikeastaan juurikaan mitään, vaan lähinnä pysytellä taustalla ja autella siellä missä apua ehkä tarvitaan, mutta päädyinkin tekemään kaksi musiikkikappaletta, yhden lyhyen scifi-aiheisen kokeilukokonaisuuden ja toisen suoraviivaisen punk-räimeen. Molemmat onnistuivat aivan hyvin, vaikka ainahan sitä voisi hioa maailman tappiin asti

Olen huomannut myös kahdessa kolmesta näytöksestä yhtenä kantavana teemana omissa tekemisissäni aika suorankin kantaaottavuuden. Tottakai tässä jo teemojen puolesta liikutaan sellaisilla alueilla, että kantaaottavuus on pikemminkin pakollista jollain lailla olla mukana kuin että sitä ei olisi. Silloin saattaisi mahdollisesti tulla tunne, että jotain jää puuttumaan. Etenkin viimeisen esityksen punk-rykäisy "Kuuleeko maa, haloo häh?!" (mikä kantaa myös koko kolmannen teoksen nimeä) oli kokonaisuudessaan kovin luonteva heitto. Ja nimeomaan heitto ja rykäisy. Se tuli tehtyä n. neljässä tunnissa kaikinensa. Suuri kiitos **Hannele Haraldille** joka loihti lyriikkavideon kappaleelle ja kiitos myös naapureilleni, jotka tietääkseni eivät ole vielä laittaneet vireille häätöpyyntöjä.

Kaikkienensa kokonaisuuksista joita olemme yhdessä saaneet aikaiseksi, saa olla vähän todella ylpeä. Itse ainakin olen, vaikka monella osa-alueella en edes ole ollut säätämässä itse. Ja se on varmasti ihan hyväkin asia.

Santtu Käkönen

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Olen aloittanut työskentelyn yleisesti kulttuuriprojektien parissa Uudenkaupungin Teatterissa vuonna 2012 ja sitä kautta olen saanut loputtoman, lähtemättömän kiinnostuksen koko teatteri- ja kulttuurialan projektien moninaisiin osa-alueisiin, vaiheisiin ja rakentumiseen niin lavalla kuin lavan ulkopuolellakin. Olen oppinut lukemaan tilanteita ja projektien eri vaiheita ja kaikki sosiaalisuudesta kumpuava kiehtoo. Erilaisten työskentelytapojen ja ominaisuuksien tunnistaminen ja hyödyntäminen kaikkia auttavalla tavalla on itselleni mielenkiintoista.

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Teatterialan moninaiset työtehtävät

Olen työskennellyt teatterialalla vuodesta 2012 ja osaan moninaiset teatteriprojektien osa-alueet, ja vaiheet niin lavalla kuin lavan ulkopuolellakin. Osaan myös lukea tilanteita ja projektien eri vaiheita ja osaan löytää paikkani.

Inspiraatio

Inspiroidun originelleistä ideoista, uusista innovatiivisista ajatuksista, niiden jakamisesta ja keskustelusta niiden pohjalta. Mm. työtapojen kehittäminen, hiominen ja positiivisen työilmapiirin luominen on lähellä sydäntä.

Audiovisuaalisuus

Musiikkia olen harrastanut koko elämäni tavalla tai toisella. Tuskin on kovin montaa hetkeä elämässä ollut ettei joku musiikillinen projekti olisi ollut käynnissä, joko bändien, DJ-soiton tai äänisuunnittelun merkeissä.

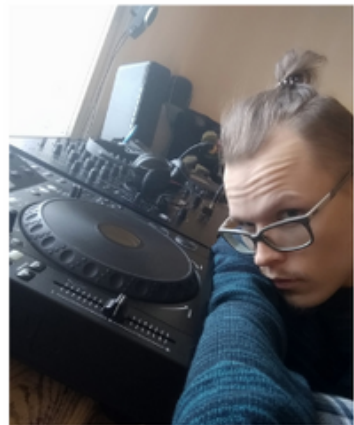
Muut harrastukset

Olen kotipaikkakunnallani kirjapiirin jäsen ja yrittänyt pitää "kaksi kirjaa kuuukaudessa"-lukutahtia pääosin siinä onnistuen. Olen myös elokuvakerhon jäsen ja yrittänyt pysyä selvillä niin sarja-, dokumentti- kuin elokuvamaailmankin käänteistä.

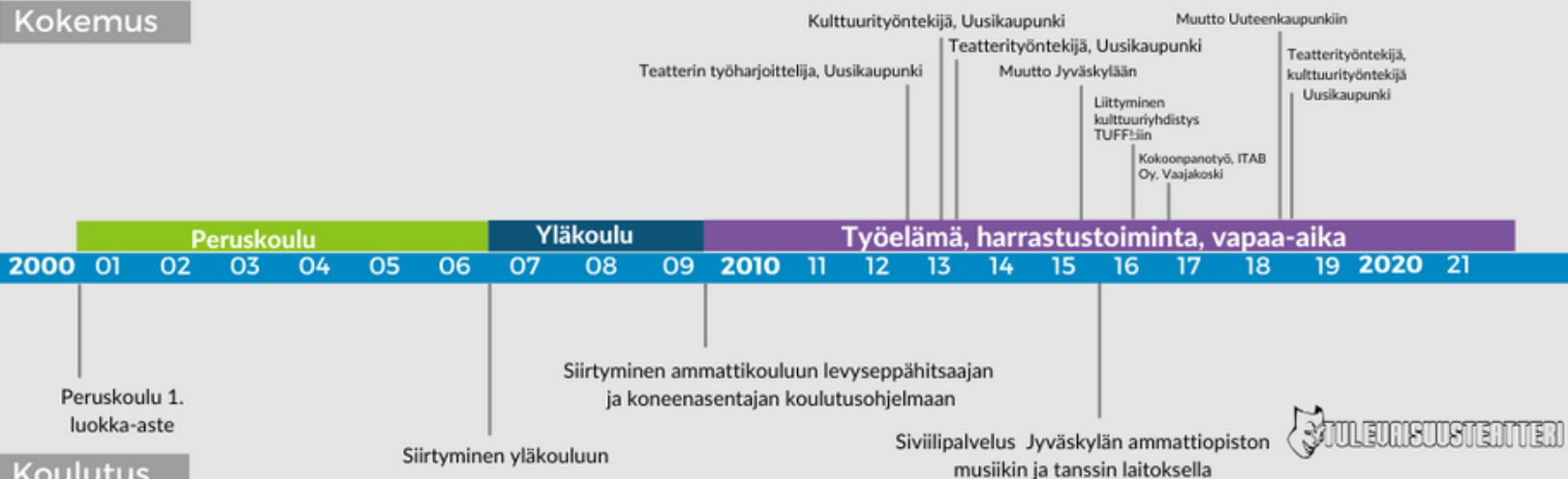
☎ 044 550 6055

✉ santtu-k@hotmail.com

📷 @eikunsesanttu

Kokemus

Eksistenssi -äänikuvia enkeliparventieltä-videoteos ja paprikan music of the plants-musiikki, Tuula Pianomusiikki Canva, free, Morning Snowflake

Tuula Sekmeth™ - Tulin tulevaisuusteatteriin tehdäkseni itselleni tuttuja

Tulin luomaan tulevaisuusteatteria, kuten Tamora Oy:n ja TE-toimiston hakuesitteessä pyydettiin. Opin paljon sen lisäksi. Tulinko esittävän taiteen uudenaikaiseksi tekijäksi, joka oli lupaus? Hyvä kysymys.

Koulutettuna täytyykin todeta, pitää ihan päättää, millaista kokonaista minua on tämä koulunut. Tunteiden skaalaa on saanut purkaa, miten ihmisen sisälle ne ovatkaan päättäneet synnyttää vihaa, kivistystä, riemua, elämä itsessään pitää osata hoitaa.

Entä olenko nyt sen tiekartan toisessa päässä, johon läksimme etenemään tammikuussa? Olen käytännön tekijänä toteuttanut tiekarttani digitaalisatioon, josta voi syntyä tulevaisuus taidekentälle.

Teen siis tarjoutua tulevaisuusteatteriin, miten me voisimme säästää tämän lehden jälkipolvien iloksin.

Kiitän Tamoraa, tekijöitä, meitä kaikkia osallisia.

Emma Ivana, kiitos, kun avasit meille Instagramin ja somemaailman ansainnan.

Joonas Utti, sinua kiitän erityisesti kv.-markkinoiden näkymän tuomisesta itsenäisesti työtään tekeville, omilla lahjoilla voi aueta työtä uskomattoman monille.

Kiitos Petri Laukkanen, VR/AR todellisuuksien opettamisesta ja osaamisesi jakamisesta.

Saara Utti, kiitän Sitran kestävä kehityksen Mentimeter-valmennuksista.

Superkiitos Jaana Utti hienon kokonaiskuvan laati- misesta kunnille ja valtiolle työllisyyspalvelujen toteuttamisessa. Uusia voisimme jo teollistaa!

Kiitos Annukka, avasit kulttuurille tietä olla osa tulevaisuuden palvelutoimintoja kuntien hyvinvointipalveluiden muotoilussa.

Ja kiitokset Jasmiinalle runsaasta ja innostavasta kokeilukulttuurin viljelystä. Maaritille kiitos ilahduttavista esimerkeistä teatteritaiteen teeveel- listämisestä, Atomi Himaselle kiitokset hypestä, tietoölyn seuraavien teorioiden esiintuomisesta.

Kiitos Sauli Käyhkölle talouden budjetointimalleista, kiitokset avuista myös T.Hagelbergille, Oskarille, Markukselle. Ja Marika A:lle LinkedIn koulutuksesta.

Kokeileminen on tärkeää, miksi tulisi muutoin hyväksytyksikään. Koska olin toteuttamassa yksilökohtaista tehtävääni, en lähtenyt siihen riittaiseen kovin pitkäksi aikaa. Toteankin, meillä oli ristiriitaisia tehtäviä, oli opiskelua. Oli toisten huomiointia. Oli sisällön käsikirjoittamista. Oli hyväksyttävä tekniset speksit, niiden mukanaan tuoma helpote toteuttaa yhdessä.

Mutta yhteensä minä jään tekemään kaiken itse, sillä en löydä hengenheimolaista. Ehkäpä se, että tulen Espoosta, olen ikuinen opportunisti, että pärjään kyllä näin, vaikka haluni on toteuttaa yhteistä. Leikin todellakin mieluusti, siihen tarvittaisiin se, joka ei laita suitsia, syö ajan kohtia, joissa tulee osata olla varomaton. Kiusaannuin. Kyllä. Nyt kun tämä on minulle tarpeeksi pitkä puhe, sanonkin; en suostu tekemään yhtikäs mitään siitä esiin, miten upea olen. Tai no. Olen kyllä taitava workshopaaja, fasilitoija, kuvausalan asiantuntija, tekijänä hitsin puurtava, sisukas, itsenäistyneeseen tapaan tottunut. Yritysten ja erehdysten kanssa sujut.

Olipa tämä upea pyrähdys! Tuli tehtyä taidetta ja työtä kouluttautumisen lomassa erityisen paljon 60 päivässä. Sain kootuksi pöytälaatikon täyteen, josta hioa kotimaahan kuunnelmia, äänikuvia ja taidetta. Vielä ajattelen, että teen lisää joitain kappaleita, jotka liimaa ne yhdeksi kuunnelma/podcast -sarjakseni, joille on käyttöä etätaideteoksina. Osaa voisin tuotteistaa tapahtumateoksina, yhdistää yleisöni tekemään osaa siitä. Myös tekstit tulisivat esille runouttani viljellen, jos jaksan hakea tälle kaikelle ansaitun rahan.

Tuula Jaatinen

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Työllistän itseni ja tuotteistan tulevan ajan palvelut. Käytän tähän aikaa, kun tarvitsette yhdistykseen yllättäin taiteentekijöitten osaamista. Yhdistysten tarjoamia työpaikkoja tulisi näin kehittää, ja tässä alustatalous on toimeentuloni turva.

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Uusi työelämä

Työni on toteutua ihmisen kuvana, evoluutioprosessina, miten, jään ottamaan sen vastaan. Näin se työ tulee.

Kestävän kasvun tae

Kun minä tein muutokseni, lähdin pyytämään pyhän apua, tulini tekemään siis puhtautta, ja arvostan sitä.

Valokuva ja hyvinvointi

Olen kehittänyt Innokylän alustalle People Power®Tower™ taidepuutalouskonseptin työllistämispalveluna

Osallistava viestintästrategi

Seuraava aikani menee opiskellessa sisältösuunnitteluni tueksi tulevaisuuden teknologioita sekä osallistavia viestintästrategioita.

☎ 040 688 7505

✉ tuula.jaatinen@icloud.com

🐦 @JaatinenTuula

Kokemus

Kesätoissa ruokakaupan kassalla	Indy, TV1 Yle, Kolmostelevisio	Nokia, UPM, Laatukskeskus, VTT, Sonera, Telia, Ensto, Koff, Datex-Ohmeda	Tuotekehitystä People Power® Yrityspresentaatioita Matkoja pienryhmille, taideteokset yksityiskokoielmiin	Digitaalisen verkkoläsnäolon suunnittelija, yhdessä yhdistyksen jäsenistön kanssa
Farkkumyyjä, mainoshoitaja, pr-suhdetoiminta	TV&tapahtuma-tuottaja, tiedottaja, sisältökäsikirjoittaja taustatoimittaja, yrittäjänä	Yrityspresentaatioiden käsikirjoittaja, tuottaja, visualisti, asiakkuudet		EU Leader EMO hallituksen jäsen
Mic Mac Oy	Tmi Tuula Jaatinen	Imagemaker Oy	LCC Spotlight Oy	Uusi työpaikka 4/21

79 1980 81 82 83 84 85 86 87 88 89 1990 91 92 93 94 95 96 97 98 99 2000 01 02 03 04 05 06 07 08 09 2010 11 12 13 14 15 16 17 18 19 2020 21

YO

Markkinointi Instituutti Kauppatekn.tutkinnon 3/4 ja päätyö työn ohessa

SJK® Hatha-jogaopettaja

EIF enneagrammi-ohjaaja

People Power®Tower™ taidepuutaloushankkeeni kehittäjänä

Ratkaisukeskeinen Namaste MB life coach-valmentaja

Koulutus

Walter Karila

En aluksi ollut varma, miksi hakisin Tulevaisuusteatteriin. Ajattelin, että enhän minä ole mikään teatteri-ihminen. Mukaan haluttiin kuitenkin kaikenlaisia osaajia ja minähän olen henkilö, joka osaa kaikenlaisia juttuja, vaikka pääosaamiseni onkin musiikin alueella. Lähdin sitten mukaan ja pääsin tekemään musiikin lisäksi visuaalista taidetta ja näyttelytyötäkin.

Tulevaisuusteatterin osaavan ryhmän kanssa työskentely on sujunut kuin itsestään ja joka päivä on ollut täynnä tekemisen iloa ja riemua. Hyvän ryhmähengen voimalla uskaltaa ja kykenee tehdä mitä vain. Vaikka tykkäänkin tehdä työtäni itsenäisesti, niin toisten ihmisten läsnäolo nostaa motivaation ja inspiraationkin aina uudelle tasolle. Epäröinnistä huolimatta Tulevaisuusteatteriin liittyminen oli itselleni siis positiivinen tempu.

Näytös I - Uuden työn maailma

Ensimmäiseen näytökseen sävelsin musiikkia. Sävelsin uutisteeman ja muutaman variaation siitä. Inspiraatio teemaan löytyi kuuntelemalla eri uutisohjelmien tunnareita läpi. Niistä valitsin malliksi kaikkeista hassuimman.

Vastoin odotuksiani päädyin heti ensimmäisessä näytöksessä myös näyttämään. Esiinnyin sekä videokameran edessä, että ääninäyttelijänä. En pidä itseäni näyttelijänä mutta aiemmasta kokemuksesta saamani yleinen estetiikan taju ja laulutaito auttoivat minua keksimään esitystavan rooleihini ja suoriuduin hommasta, ilman että koin olevani täysin hakoteillä. Voi tietenkin olla, että olin hakoteillä, mutta en ainakaan kokenut niin.

Yleisesti ottaen ensimmäinen näytös saatiin aikaan onnistuneesti, vaikka tiettyä niin sanottua alkuhässäkkää olikin mukana mutta usein luova työ vaatii pientä kaaosta ennen kuin järjestys alkaa syntyä.

Kun kirjoitin esittelyä itsestäni ryhmälle, lisäsin mukaan tekemiäni ja soittamiani biisejä vuosien varrelta. Näitä biisejä päätyi lopulta näytöksen nalletanssi-osuuteen. Erään biisin olin säveltänyt jo kaksikymmentä vuotta sitten. Enpä olisi silloin arvannut, että jonain päivänä se biisi säestäisi tanssivaa nallea! Biisi tosin kertoi pottu-ukosta, joten ehkei alkuperäinen idea ollutkaan niin kaukana nallen rytmillisistä seikkailuista...

Näytös II - Ekologinen jälleenrakennus

Tähän näytökseen en halunnut tehdä musiikkia, sillä ideana oli tehdä jotain muuta kuin ykkös-osaamistaan. Minun kakkososaamisalue on digitaalinen taide, jota lähdin tekemään tätä näytöstä varten. Lopputuloksena syntyi esityksessä taustalle ja osin näyttelijöiden päälle heijastettu kuva vedenhengestä.

Kuva syntyi käyttämällä joukkoa eri tekniikoita, joita olen ajan kanssa kehittänyt. Yhdistelin valokuvaamista, kokeellista kuvankäsittelyä ja algoritmisia tekniikoita kuvan tuottamisessa.

Näytös III - Hyvinvointiyhteiskunnan pelastaminen

Ympyrä sulkeutui kohdallani ja palasin tekemään tunnarin tähän näytökseen. Tällä kertaa science fiction -teemalla. Haastoin itseäni myös graafisesti ja lähdin tekemään 3D-animaatiohahmoa, jonka nimeksi tuli Pauli Pellervo. Olen kauan aikaa sitten opiskellut animaatiota, joten aihe ei ole täysin vieras. Pienten teknisten ongelmien jälkeen onnistuin luomaan ja animoimaan hahmon, josta tuli kuin tulikin huomiota herättänyt osa viimeistä näytöstä.

Walter Karila

TAVOITTEET TYÖSSÄ JA KEHITTÄMISESSÄ

Tavoitteenani on kehittyä säveltäjänä ja muusikkona. Säveltäjänä olen kiinnostunut rajojen rikkomisesta ja uuden etsimisestä. En tosin halua olla kokeellinen avantgardisti, vaan pyrin etsimään mielummin uudenlaisia melodis-harmonisia tekstuureja sekä soittotekniikoita.

OSAAMISALUEET JA KIINNOSTUKSEN KOHTEET

Musiikki

Aloitin säveltämisen yksitoistavuotiaana tietokoneella. Soitan myös koskettimia ja klassista kitaraa, sekä ohjelmoin syntetisaattoreita.

Filosofia

Kysymys siitä, mitä taide oikein on, on kiinnostanut minua nuoruudesta lähtien.

Digitaalinen taide

Musiikin ohella luon digitaalisesti 3d-taidetta ja tuotan kuvamanipulaatioita eri tekniikoilla.

Tekniikka

Minua kiinnostaa syntetisaattorit, äänen ja musiikin ohjelmointi, sekä algoritmiset tekniikat taiteen tuottamisessa.

☎ 044 254 9130

✉ 1wlftk@gmail.com

📷 www.instagram.com/wampula_art/

Kokemus

Sävellyksiä kitaralle, pianolle, tietokoneelle.	Kandidaatin tutkielma 2009: Musiikki ja immersio tietokonepelissä Kana -Little Sister-.	Pro gradu 2013: Commodore 64 kulttuurin symbolinen rakentuminen Lemon64-internetsivuston keskusteluforumilla.	Musiikkia ja äänisuunnittelua VR-peliin, mobiilipeliin, messupeleihin. Grafiikkaa peleihin ja julisteisiin.	Säveltämistä, soittotekniikan- ja mekaniikan tutkimista
	Opinnäytteet		Projekteja	
	Filosofian maisteri, musiikkitiede Turun yliopisto		Insinööri, tieto- ja viestintätekniikka, peliteknologia. Turun ammattikorkeakoulu	

YHDESSÄ PÄÄSEMME ETEENPÄIN

Petri Laukkanen

Yhteisöllinen muraalitaide ja lisätyn todellisuuden mahdollisuudet

Yhteisöllinen muraalitaide on tilan ja osallistujien taidetta. Tila, tilan käyttäjät, teoksen toteutukseen osallistujat, maalattavat muodot, tekstit ja hahmot luovat kokonaisuudessaan seinämaalauksen tilassa. Sisä- tai ulkotiloihin toteutettava seinämaalaus suunnitellaan yhdessä alueen asukkaiden ideoista ja muistelmista. Yhteisissä suunnittelutyöpajoissa luodaan teokselle teema ja maalaukokokonaisuus. Työpajojen ja keskustelujen antimista syntyy unelmaisema, joka herätetään eloon älylaitteen ja lisätyn todellisuuden sovelluksen avulla. Lisätty todellisuus on visualisointitekniikka, jossa yhdistetään virtuaalisia objekteja osaksi todellista ympäristöä. Lisätyt elementit voivat olla esimerkiksi kuvaa, ääntä, videota, tekstiä tai GPS-informaatiota. Käyttäjä tarkastelee näkymää älypuhelimien tai tabletin avulla. Yhteisöllinen suunnittelu antaa osallistujille mahdollisuuden vaikuttaa omaan ympäristöönsä. Yhdessä oppien maalaustekniikkaa, toteutustapoja ja kokea yhdessä maalauksen valmistuminen. On myös tärkeää dokumentoida työ hyvin ja jakaa onnistumisia sosiaalisen median kanaviin.

Sauli Käyhkö

Eteenpäin katsova talousmestari

Eteenpäin katsova talouden hallinnointi on äärimmäisen tärkeää, etenkin tämän päivän tiukkoina aikoina. Taloustoimintojen jatkuva kehittäminen tulisi olla koko ajan mukana arjen työnteossa. Digitalisaation kehittyessä on digitaalaisuudella merkittävä rooli tulevaisuudessa taloushallinnon kehittämisessä. Muutoksen tuulissa pitää yrittää ennakoida mahdollisimman hyvin tulevaa katse suunnattuna pitkälle eteenpäin. Eteenpäin katsomisessa apuna voidaan hyödyntää erilaisia työkaluja, kuten budjetointia ja ennusteita. On erittäin mielenkiintoista seurata, kuinka talouden ennustukset toteutuvat ja kuinka liikevaihto jakautuu pitkin tilikautta. Budjetoinnin merkitys korostuu tulevaisuudessa ja on kiva seurata budjetin edistymistä ja ottaa ennusteista opiksi seuraavaa budjetointia ajatellen. Taloustoiminnot tulevat jatkossa linkittyvän entistä enemmän muun organisaation toimiin ja ne ovat vahvasti tukemassa yritystä ja sen johtoa menestyksen tielle.

TAKAISIN MAASSA

Näytös IV tarina jatkuu...

*Tulevaisuusteatteri on
-erikoisia ideoita
-mahdottomia kokonaisuuksia
-positiivisia lopputuloksia*

Instagram: @tulevaisuusteatteri 18.1.-9.4.2021

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

#innovaatioELY

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus